સંગ્રહ

કાફી સાંડ.

એટલે

જેમા કાફીઓ, ભજનો, ચોબા, મામેરા વગેરે છે.

છપાવી પ્રગટ કરનાર,

ઠં. જા.

(સરકારી રીત મુજબ હક સંગ્રહ કરનારે રાખ્યો છે.)

મુંબઈ.

ઓરિયેન્ટલ છાપખાનામાં છાપ્યું.

સંવત ૧૯૪૩

સાકળીઊ.

---

૧ મરદાંધે વિચ મરદ અલી
૧ મોવલા લંગાઇએ પારતું.
૨ જઠર મોવલા.
૨ મુનારા મીર મંહંમદજા.
૩ ધિલમેરઓ આંઇધિણીજો વેઆંન
૩ વેરીએંકે હણવો દાદા તીર.
૪ જનું ઇશ્કમે શીર નાં ધીઆ.
૪ ગુલાંમ હએધર શઇયદ સુઆરો.
૫ નિંધરા આએતા નિમાંણી.
૬ કારીની રાત કુંનજમે.
૭ નેણ ખંણી આંઇ નેઆરેઓ.
૭ તોખાં તોખાં આંએ.
૭ ખા બારંનજા બકર.
૮ ધિલ ધેવાંની થઇ.
૮ હેરેગીડ તોની ચીત.
૯ હોથ પુનું ધિલ લાએવઆ.
૯ વાલંભ વેલો તું વરમીઆં.
૧૦ હોથહલી અચો હાંણુ.
૧૦ ઉમર ગાલીઉ સુંણુ અધા.
૧૦ રશ મ રાંણું જાનભજાર.
૧૧ કદેથીવો નેઠ.
૧૧ અંડણુ ઇધાથી.
૧૨ મુખની વતાઇધો વો.
૧૨ ઉકઠઈ આઇઆં.
૧૩ કીં કરીઆં મુ જી કાન હલેતી.
૧૩ દે મોકલ વેધીમરી.
૧૪ દે ખબર વંજી કાશીધા.
૧૪ દાદા વાજ વિજે તો કેડા.
૧૪ પખીએજો મેડા.
૧૫ આઇયલકે મ છડ.
૧૫ ઓલી હુઇતાં નિમાંણી.
૧૫ પેરીઆં ભગમુ ભેખ.
૧૬ લગો તિની શાંમીણેજો નેહુ.
૧૬ મનતુ વેને મરી.
૧૬ હીઅડા હીંઊં તુંમ હાર.
૧૭ કેં કે સુંણાંઇઆની ચેઇ.
૧૭ કશમત કેઓખંણી હી.
૧૭ લેલીની વએડી વતંનતે.
૧૮ પીર લંગાઇએ તું પાર અલા.
૧૮ હાંણે વઝીલોની થી.
૧૮ મનતે મચતો બરે.
૧૯ મોએભ મજણુ મિલધાની કદે.
૧૯ સરતીઊ આઉતાં વેધી મરી.
૨૦ વેલી કરેઓ વરાણ.
૨૦ નેણે શુંજાંતો નગ.
૨૦ હલની મું ભેડી.
૨૧ મીજાની માડુઅંનકે.
૨૧ મુકેતાં કેઆ હાંણે નેઆજ.
૨૧ નાડાપેમેં અજબ ઓલીઆ.
૨૨ તોસેની ધિલડી લગાઇ.
૨૨ મુરશીધ કેઆં મેરબાની.
૨૩ પીર વદી વલાયતવારો.
૨૩ આઊં કીં વિસારીઆં મુંહીજે
જાની જિગરકે.
૨૪ મીર મધીનેજા જાંમ.
૨૪ હજાંણુજો પરીઆંણુ.

કાફી સંગ્રહ.

કાફી. ૧

મરદાંધે વિચ મરદ અલી, અએ મીર મુરતજા મુરશીદ મેરા, મરદાંધે વિચ મરદ અલી. (દોઢ).

અશો દિલાવર અલી શેર આલા, નિરમલ જા સબ નુરી નાલા બખતાવર બહાદર ભાલા, વાગે વલાયતજો તું વલી; અરશ જમીન વિચ દિલબર ડેરા, મરદાંધે વિચ મરદ અલી. (૧.) હથ અલીઅજે સભ કુછ આએ, રોજી રસાઈં તું જાહેબજાગે; કુલ કોટીએ મૌવલા કુંવત પુજાગે, હથ સાણુ હજરત શાહો અલી; સઈઅદ સુંઆરા વઠે સવેરા, મરદાંધે વિચ મરદ અલી. (૨.) બગેભર બદરા ફતેહ કેઆંઈ, જંગ અહુંધજી આહે ખટેઆંઈ; કુઠે કુફરજી મૌવલા પાડ કઢેઆંઈ, દેહ-નમાં આંઈ ચોટ ચટી; દેહા દેહ દકંન સભ ડેરા, મરદાંધે વિચ મરદ અલી. (૩.) દસ્ત વાવન વિચ મોહોકમ મારજ, ધમોધંમ મિંજ ઈશક ઉથીઆરજ; તાર મન મૌવલા તિક દેઈ તારજ, ભલંધ ચવે કર વાર ભલી; જાંણુપડે થઆ તોસાણુ મેટા, મરદાંધે વિચ મરદ અલી. (૪.)

કાફી. ૨

મૌવલા લંગાઈએ પાર તું, દિન તંન સંધો આધાર તું; કુદરત ધણી કિલતાર તું, મૌવલા લંગાઈએ પાર તું. (દોઢ.)

બેહદ ભુછાઈઊંની મું કઈઊં, રૂંઅંધે અભસ રાતીઊં વઈઊં; તાયત-મેં તકસીરૂં થેઈઊં, નાહક કેઆ કંમ શરમધા; બકશીએ ગુનાં ગોલે સંધા. મૌવલા. (૧.) બોએયો ઝમારોની ઝટનસેં, મોહોબત કેઈ વિંઞી મઠનસેં; મુંજા કંમ પેઆ વિંઞી કઠાણુસેં, કો જાણું પીઅન છા કંધા; ભકશીએ ગુનાં ગોલે સંધા. મૌવલા. (૨.) બેડી નગર ખુવા ખુતા, હાંણે સુખાંણુ વેગો માલમ હથા; બોરી ભટાલા સભે ફિથા, બેડી બાજાંણી

તન સંધા; ભકશીએ ગુનાં ગોલે સંધા. મૌવલા. (૩.) અરજ કઈ ઉમેધ અલી, હાંણે ભરજલા તુંની કર ભલી; જેંજે વસીલો આએ અલી, સે મૌવલાજે ધરમાંધા મરકંધા; ભકશીએં ગુનાં ગોલે સંધા. મૌવલા. (૪.)

કાફી.

૩

જિકર મૌવલા શુકર મૌવલા, ખુદાકું યાદ કર બંધે. જિકર મૌવલા. (દોઢ.)

હએભત હુવા જમાંનેકા, સીકંદર હુવા ધુનીઆ વારા; વઝાઈધા વેઆ ઈતંહીં નેઆરા, પડો કલમાં લા ઈલલા. જિકર મૌવલા. (૧.) કુંઢીની તાજે કુલોભમેં આએ, વધી કે દોરસેં લાએ; વિંઞી લાયો અલફસેં લાઓ, મહંમધ યા રસુલીલા. જિકર મૌવલા. (૨.) જડેની ડેહો ધીનજો થીંધો, ધાહેર ધુમરા વિચા વેંધો; ઈમાંમેધી પેધાની થીંધો, કુફર કતલામથી વેંધો. જિકર મૌવલા. (૩.) સલેમાંનચે ઠર તોબાંજી તારી આએ સરકાર ડાઢી રભજી ભારી; ખુધા માંધા ઠરેઓ આંઈ જારી મહંમદ યા રસુલીલા; જિકર મૌવલા. (૪).

કાફી.

૪

મુનારા મીર એ મહંમદજા, દિસાં છાલ દેરા ડુંગર દોરે; એ પસાં છાલ પાક પેશાની, મુનારા મીર. (દોઢ).

હુધુધેમેં હુલાહુલ થેઓ, જધેમેં જોર જોરાંણું. મુનારા મીર.(૧.) અંધારીની રાત મીંઅ વસંધા, એ ગજંણ ગજંધા સજણ મિલંધા. મુનારા મીર. (૨.) તાજેની હથમે સરા તોલો, મકર મુંઈસેં જુલમ જોરો. મુનારા મીર. (૩) હીરોની શાચે હાધી માંધા, એ બધી ખાંઊં કરેઓ આંઈ ધાંઊં. મુનારા મીર. (૪.)

કાફી.

ધિલમેં રખો સાંઈ ધણી જો ધેઆંન, સારેઓ સરતીઊં હરધમ નભીઅજો નામ. (દોઢ.)

માલ ખજાનાં માડીઊં, ભંધા સાથ ન હલંધે સમાન; સાંઈ જે નાલે સાભત રોજા, ભેટી ન બધધા ભધાંમ. સારેઓ સરતીઊં હરધમ નભીઅજો નામ. (૧.) ભરેગોની કલમું મહંમધ તે, ગોજે કોદે સંધો આએ કલાંમ; પંજતંન પાક રસુલજા, એોજે સચો પાંજો ધીન ઈસલાંમ. સારેગો સરતીઊં હરધમ નભીઅજો નામ. (૨.) નિથું બધીને નિમાજું પડંધાં, લોધી ઊનીતા મલાંમ; જગાગોની જુડંધી જનતમેં, એોજે ખેંધા તાજા તાંમ. સારેઓ સરતીઊં હરધમ નભીઅજો નામ. (૩.) એોખીની પોંધી ઉમત કે, તદે મૌવલા થીધો મેહેરબાંન; ભકશીધા બીબી ફાતિમાં, તદેં છુટંધો સારો જાન. સારેગો સરતીઊં હરધમ નભીઅજો નામ. (૪.) ખાવંધ ખલકેઓ દોસ્ત ધણીકે, તદેં કાંમલ પડંનતા કુરાંન; સઈઅધ હુસેનશાએ સક મુંહીકે, આંઈ મિલાયો મધીનેંજા ઝામ. સારેઓ સરતીઊં હરધમ નભીઅજો નામ.(૫.)

કાફી.

વેરીએંકે હંણધો દાઢા તીર રાગે અમીરજાધેજો પીર, સઈયધ, મહંમધછા સચો જોંગીર એોલીઆ. અલા લા વેરીએંકે હંણધો, દાઢા તીર. (દોઢ).

પિડની બાવે જો ચોસરો, ધજાંઊં ફૂરકે રેશમ હીર. સઈયધ. (૧.) ભલા સુઝેતી હિન શેરમે, તેંકે પલીંધો પાંજો પીર. સઈયધ. (૨.) ભલા નિકરઈ હિંન શેર મિંજા, ઘર ઘર ખુશીઊને ખેંધા ખીર. સઈઅધ. (૩.) સુતા આયોની શરધમે, ઉઢણ અછડા ચીર. સઈયધ. (૪.) ઉમરચેની દશકમેં, પુરીઊં કંધોની પાંજો પીર. સઈયધ. (૫.)

કાફી.

જિનું ઈશકમે સિર નાં ધીઆ, ઘો જુગ જીઆ તો ક્યા હુઆ. જિનું ઈશકમેં. (૧૯).

જોગી જુગત જાને નહી, કપડા રંગા તો ક્યા હુઆ; અપનાં અંદર રંગ્યા નાહી, પ્રઘટ રંગા તો ક્યા હુઆ. જિનું ઈશકમેં. (૧.) કાજી કીતાબાં બોલકે, મસલા બતાદે ઔરકું; પડતા અમલ કરતા નહી, કાજી બન્યા તો ક્યા હુઆ. જિનું ઈશકમેં. (૨.) દરીઆ કીનારે માલમ ખડા, માલમ જાને દરીઆ મેરા, ટુબકી દીઆ મોતી નહી મિલા, માલમ બન્યા તો ક્યા હુઆ. જિનું ઈશકમેં. (૩.) મકે મદીને શેરમેં, સુજધા ધીઆ તો ક્યા હુઆ; ધિલકા કુફર કાટા નહી, કલમાં પડા તો ક્યા હુઆ. જિનુ ઈશકમેં. (૪.) ચરખા પુકારે રોઈ રોઈ, આશક પુકારે મોવલા તુંહીં તુંહીં; આધમકું ધમ પુછા નહીં, રોઈ રોઈ મુઆ તો ક્યા હુઆ. જિનું ઈશકમેં. (૫.) કહે છા વલી સુનરે પીઆ, પીઉ પીઉ કરતે મેરા જીવ ગયા; જિનું પ્રેમ રસ ચાખ્યા નહીં, રસીઆ બન્યા તો ક્યા હુઆ. જિનું ઈશકમેં. (૬.)

કાફી.

ગુલામ હએધર સઈયધ સુંઆરો, આલ અલીઅજો મીર મોચારો; ધુનીઆમે દોસ્ત લદેઓ સીલધાર, ગુલામ હએધર. (દોઢ.)

આલ અલી ઔલાધ હુસૈની, નિરમલ નુર નભીઅજી પેશાની સાહેબ સરવર સુરત સુજાણ. ગુલામ હએધર. (૧.) પંજતનેજી મજલસ મડેઓ, જનત જાએ હસીઅધા હલેઓ; બેહેશાત દિઠાંઈ ભાગ બહાર, ગુલામ હએધર. (૨.) અસલ રાઉ હક હુવો ગુજરાતી, કિસમત આંધો વીર વિલાતી; થેઓ કરાચી મિઝ કરાર, ગુલામ હએધર. (૩.) સંધુક સુંઅણી સો વાઢે ન ગડેઓં, ચુવે ચંધનજીઊં પાતાંઊં પુડીઊં, પુરત કેઆંઊં તાબુત તઈઆર, ગુલામ હએધર. (૪.) દીઆં

અંકારેજે દિઠાઈ દરશાન, ખાઈએ મા ગિડેઓ વિંઝી ધુરસન; મહીંને માગ મોચારો પીર, ગુલામ હુએધર. (૫.) જે દીંઆં સઈયધ શેર સધારેઓ, ખર ખર તે દીંઆં ધણુંન ખકારેઓ; હૂલ હુશારજો થેઓ હૂલ કાર. ગુલામ હુએધર. (૬.) મિજ કરાચી મિઠી થેઓ મેડો, સઈયધ છા સદેઓ સવેરો; રખેઆંઈ ખાવંધ સાણુ કરાર, ગુલામ હુએધર. (૭.) ખાધમ ખાસ સઈયધકેતા સારીન, હુભન મિંજા હંજુઅતા હારીન; કારણુ વાના વિલ ઉજાર, ગુલામ હુએધર. (૮.) મુસો ચએ ગદેઓ વિંગી મુરસલ, કરમ મથસ કેઓ રભ કામલ; ભાવુનમેં તોણે જાહેર, ગુલામ હુએધર. (૯.) ફકીર ચએ ફરમાન ઈલાઈ, રજાની રભજી સા મથેતે મંગેઆંઈ, સરભત શાહાધતજો પીઆલો પીતાઈ; હલેઓ દોસ્ત ધણીજે ધરખાર, ગુલામ હુએધર. (૧૦.) દેશ દેશનજા વાઢા ગુરાયાંઈ, મીર મુલકજો કુખો અદેઆંઈ, સાગ સિસમજો હિંધોરો ગડેઆંઈ ધર સંધા સરખન સાર, ગુલામ હુએધર. (૧૧.)

કાફી.

નિંધરા આએતાં નમાણી, જાગો મુંજા જાની, અલા રાત વીંઆંણી.

(દોહ.)

કાયા ખોભેની રંધજી; ધલડી આએતાં વિવાંની. જાગો મુંજા જાની(૧.) ધંગી ધરીઆજે વિચમે; કોરે મોરે આએ પાણી. જાગો મુંજા જાની. (૨.) સુખાણુ રખજા આંઈ સાખત; મૌવલા આએ મેહેરબાની. જાગો મુંજા જાની. (૩.) નિંધર મકર નાખુવા, ખેડી આએતાં પુરાણી, જાગો મુંજા જાની. (૪.) હી સા વેંધો વતનતે, જીં પતંગ તે આએ પાણી. જાગો મુંજા જાની. (૫.) સમર ખણુજા આંઈ સાથીઆ; અથીઆ અંન નાંએ પાણી. જાગો મુંજા જાની. (૬.) અધીઊં છા અભધલતીફ ચે; ધુનીઆં આએ સભ ફાની. જાગો મુંજા જાની. (૭.)

કાફી.

કારીની રાત કુંનલમે; લોરીઊં લગાઇંધી વિઇ સુંઆણી આં પર તોસે થિઇ. (દોહ.)

કોહ ચડી ચે કુંભારમે અલા, મું ચાકરીની ચતરાઇ, આવઇની લોરીએ વિચમે, પોએ ભુરી ભુકો થી પિઇ. સુંઆણી આં પર તોસેં થિઇ. (૧.) કેટોની દો ચે કુંભારજો અલા, જે પકી કરેને પચાંઇ; ધુમ લગીની ધરીઆજી, પોએ ભજી ભુકો થી પિઇ. સુંઆણી આં પર તોસેં થિઇ. (૨.) સીતાની કારણ રાવણ અલા, જે લંકા તેની લુટાઇ, હુકમ કેઇની હુડમાનકે, તેં બારે ભસમ ખાણી કેઇ, સુંઆણી આં પર તોસેં થિઇ. (૩.) લેલીની કારણ મજનું અલા, જે ઝેર તગારીની ખાઇ; ચુગલખોરે જદેં ચાડી ખાઇ, તદેં લેલી વતનતે વિઇ. સુંઆણી આં પર તોસે થિઇ. (૪.) ઓખીમે ઇભરામ ચે અલા, વાએ વસીલો થી; અવલ આખર બની જાનમેં, તું દીએં છાલ સોએલા દીં. સુંઆણી આં પર તોસે થિઇ. (૫.)

કાફી.

ચિત મુંજો હેરેની ધિડેલા ધ્રિડેઅલા, પેઆરે નેણલે વારે ધિલડી હેરે. (દોહ.)

ગાયલ થીને આંઊં ગુંધરતી ગારીઆં, સૂર વલેજા આંઊં મિંઝઇતી મારીઆં; અલા વિસરો નતા મુંકે હિકડી ઘડી અલા, પેઆરે નેણલે વારે ધિલડી હેરે. (૧.) જતન કરે મું કઇ તોસેં યારી, હિન વજુદંજી આંઊં કેડી કરીઆ તારી; અલા જાનબ દિને મુંકે જેરજી જડી અલા, પેઆરે નેણલે વારે ધિલડી હેરે. (૨.) પ્રીતમ તો મુંસેં પ્રીત ન પારે, સૂરી ચાડેને તો મુંકે મારે; અલા જીં ઉદાણી દુંગરતા દડીલા, પેઆરે નેણલે વારે ધિલડી હેરે. (૩.) બાઇ નાનબાઇ ચે પાંજી કેંઆંથી બજાંણી, આંજે ઘુણેંજી આંઊં કેડી કરીઆં તારીફ; અલા ગુંધર ગારીધે પીર ઘોસકે મિલા અલા, પેઆરે નેણલે વારે ધિલડી હેરે. (૪.)

કાફી.

નેંણ ખણી આંઈ નેઆરેઓ, મુંકે મીણેસેં આંઈ મ મારેઓ; મોહોબત મારઈ આંઈઆં ઈલલા, નેંણ ખણી આંઈ નેઆરેઓ. (ટોઢ.)
કારણ રાજન જેદીઊં, મું અંધ ભભુત લગાયો; મોહોબત મારેઈ આંઈઆં ઈલલા, નેંણ ખણી આંઈ નેઆરેઓ. (૧.) અખીએં અસાંજેમેં નીર ભરેઓ, અલા તેંકે કીં મ સતાએયો; મોહોબત મારઈ આંઈઆં ઈલલા, નેંણ ખણી આંઈ નેઆરેઓ. (૨.) ગોલી બાંની આંઊં અવાંજી, તેંકે કીં મ રૂલાયો; મોહોબત મારઈ આંઈઆં ઈલલા, નેંણ ખણી આંઈ નેઆરેઓ. (૩.) હીરોની શાચે હાથી મુંહીંજા, સચતે શીશ નમાએયો; મોહોબત મારઈ આંઈઆં ઈલલા, નેંણ ખણી આંઈ નેઆરેઓ. (૪.)

કાફી.

તોભાં તોભાં આએ, મુંજે શોકે મિંજ સદાએ; જાની માંધા જેદીઊં, મુંજી તોભાં તોભાં આએ. (ટોઢ.)
દોલી ચાડે દુઆગણે, અલા રાંણીઊં રંગ રૂલાએ; જાની માંધા જેદીઊં મુંજી તોભાં તોભાં આએ. (૧.) રાંણીઊં રત રૂઆરે, અલા ટેડીઊં ટાંક ખિલાએ; જાની માંધા જેદીઊં મુંજી તોભાં તોભાં આએ. (૨.) જે ધુણેસા ધુંઝ થીએ, અલા વાણધી વારો વાર; જાની માંધા જેદીઊં, મુંજી તોભાં તોભાં આએ. (૩.) મહંમદ ધોસચે માઠ ગુરજે, અલા હાજત કુછંણુજી નાએ; જાની માંધા જેદીઊં, મુંજી તોભાં તોભાં આએ. (૪.)

કાફી.

બા બારેંનજા બકર આંઊં વિંઝી ઉતે ચારીંધીસ, હિતે હિંન માડીઅનમેં હિતે હિંન કોટનમે ગડીએ ન ગારીંધીસ. બા બારન. (ટોઢ.)

ઉમર અસાંકે તું જોર જલીને, રે મન મારઈજા તું કીં ન પલીને; પ્રીત ન તોસે પારીંધીસ; દુખજા દીંડા ગારીંધીસ. બા બારંનજા બકર. (૧.) લોઈયંનમેં આંઊં લખંનજી આંઈઆં, રે પોભા ખુભ પટોરા ન પાઈઆં; અલા વેશ ન વિસારીંધીસ, સાએલીઊં એએ સારીંધીસ, બા બારંનજા બકર. (૨.) હુંધ વેંઆંણાં હિતંનજા સભ ગોરેઆ આંઊં પખંનજે કખંનકેતી દોરીઆં; અલા લગીઅસ જિન જે આંઉ ગસ, સાજન એએ સારીંધીસ, બા બારંનજા બકર. (૩.) મથુરાં ચએ-રે મિંલા તિની માડુઅન, ધ્રુજ અંવરજીઊં ગાલીઊં આંઊં કરીઆં કિન સાંણુ, રે અંતર તદેં ઠારીંધીસ, વાલભકે વરંધીસ. બા બારંનજા બકર. (૪.)

કાફી.

ધિલ ધિવાંની થિઈ, સેંણુલ મા મુંજી ધલડી ધેવાંની થિઈ. (દોઢ.) હિન મુંહીંજે હાલજી માલમ તુંહીકે, આંઊં કેડો સુંણાંઈઆં ચઈ. સેંણુલ મા મુંજી ધિલડી ધિવાંની થિઈ. (૧.) ઉથેની વેઠે મુકે તારી હુહીંજી, આંઊં બોલી ન જાણું બઈ; સેંણુલ મા મુંજી ધિલડી ધિવાંની થિઈ. ૨ સેંણ અસાંસેં માંણાં મ કરેઓ, પેલા ધિલડી દિઈ. સેંણુલ મા મુંજી ધિલડી ધિવાની થિઈ. (૩.) હરધમ હાસમશાની ચવેલા, વએડા સુર દિઈ. સેંણુલ માં મુંજી ધિલડી ધિવાંની થિઈ. (૪.)

કાફી.

હેરે ધિડે તોની ચિતરે, પ્રીતમ અસાંજો હેરે ધિડે તો ચિત. (દોઢ.)

વેઠીની આંઈઆં વાટતે, અલા અલક ઈંધાં હિત, પ્રીતમ અસાંજો હેરે ધિડે તો ચિત, (૧.) હકડીઊંની ધાલડીઊં હઈએમે હુટકે, બેએ નેંણુલેસેં નેઆરીઆં નિત. પ્રીતમ અસાંજો હેરે ધિડે તો ચિત. (૨.)

અઈની દરીએમેં કોનકો દિઠોસીં, તો જેડો બેઓ કિત, પ્રીતમ અસાં જો હેરે ધિડે તો ચિત. (૩.) મનઠાર ચે મુંકે આસરો ઞવાંજો બેઓ ભેણ્ણા ભરાસો નાંએ ભિત, પ્રીતમ અસાંજો હેરે ધિડેતો ચિત. (૪.)

કાફી.

હોથ પુનું ધિલ લાએ વેઓ, મુંજે ધિલ પર ધિલડી લુટાએ વેઓ લા; વેઓ સાંઈ નિકરી લા, વેઓ નિકરી રે મુંજો હોથ પુનું ધિલ લાએ વેઓ. (ટોઢ.)

ખડીની હુઈસ ખુવતે, મુંકે સાંમીટો ગબક સુંણ્ણાએ વેઓ લા. વેઓ સાંઈ નિકરી. (૧.) સુતીની હુઈસ નિંઘમેં, મુંકે ન્નનભ જોર જગાએ વેઓ લા. વેઓ સાંઈ નિકરી. (૨.) સુતી હિનો મુંકે સૂરજી, મુંકે પાંગે મિંજ પીઆરે વેઓ લા. વેઓ સાંઈ નિકરી. (૩.) અખીઉંની છાઅભચલતીફ ચે, મુંજે અંઘરમેં આગ લગાએ વેઓ લા. વેઓ સાંઈ નિકરી અલા. (૪.)

કાફી.

વાલંભ વેલો તું વર મીઆં, એતું શંકે તે રીશું મ કર મીઆં, આએ મિનથ નાંએકો બર મીઆં, વાલંભ વેલો વર. (ટોઢ.)

કીંઅન થીંધો આંધારા, મું ગરીબજો ગુજર મીઆં; આએ મિનથ નાંએ બર મીઆં, વાલંભ વેલો વર. (૧.) જિંધની જોડે આંઉં હુંધ દીઆં, અચી અખીંઅનતે ઉતર મીઆં. આએ મિનથ નાંએ બર મીઆં, વાલંભ વેલો વર. (૨.) આંધારાની સિપરી, મુંકે સુંઆં લગેતા ઘર મીઆં, આએ મિનથ નાંએકો બર મીઆં, વાલંભ વેલો વર. (૩.) સે કીંઅં રૂલનીઉં રંણમે, જેકે આએની આંજો ઉપર મીઆં. આએ મિનથ નાંએ બર મીઆં. વાલંભ વેલો વર. (૪.) બાંઈઆંની બાઈ બોલેઆં વિનતી, પીર ઘોસ આંજેની ધર મીઆં, આએ મિનથ નાંએ બર મીઆં, વાલંભ વેલો વર. (૫.)

કાફી.

હોથ હલી અચો હાંણુ, મુંજે ધિલ ગુરે આં સાંણુ મીઆં, ગોએરૂઆ વછોડેજા દીં અલા, હોથ હલી અચો હાંણુ. (દોઢ.)

માંધની મુઇઅસ ત છુટીઅસ, ઓ આઊં રઇઅસ હિની દીંએં કાંણુ અલા. ગોએરેઆ વછોડેજા દીં અલા, હોથ હલી અચો હાંણુ. (૧.) હિનની મુંહીંજે હાલજી, ઓ સભ સઇયધ તોકે જાણુ અલા. ગોએ-રેઆ વછોડેજા દીં અલા, હોથ હલી અચો હાંણુ. (૨.) છિળીની પઇ-અસ છપરે, સંગ ઘોસલ તોજે સાંણુ અલા. ગોએરેઆ વછોડેજા દીં અલા, હોથ હલી અચો હાંણુ. (૩.) ખાઇઆંની ખાઇ ખોલેઆં વીન-તી, પીર ઘોસ હયાતેની ખાંણુ અલા. ગોએરેઆ વછોડેજા દીં અલા, હોથ હલી અચો હાંણુ. (૪.)

કાફી.

ઉમર ધાલીઊં સુંણુ અધા, મારૂઇજે મજકુરજીઊં, ઉમર ધાલીઊં. (દોઢ.)

ભધર ખુંની ભંધ ભોગણુ, નાંએકો રભજી રજા; તિન સરાતે હલજ સુંમરા, ખલકજે માલક ખુધા. ઉમર ધાલીઊં. (૧.) ભંધ મુંહીંજે બાગ-જો, ઈ અંધ લખેઓ હો અધા; ઉમર નાંએં દો અવાંજે, મુંકે કએ-ધમે આંધઇ કજા. ઉમર ધાલીઊં. (૨.) મુંનો સરતીઊં મલીરમેં, ઉતે રમનતીઊં પાઇજી રજા; જુસો મુંહીંજો જંજીરનસેં, ખાંન છું હથ-ડા ખધા. ઉમર ધાલીઊં. (૩.) ઉમર માંધા અરજ કરીઆં, શરમજી વધીઅમ સધા; હરભંમ ચારણ ઈ ચવે, મુંજા ભંધ ખોલજ બાદશાહા. ઉમર ધાલીઊં. (૪.)

કાફી.

રૂસ મ રાંણા જાનભ જાર, કામલ ધણી કાકજા. રૂસ મ રાંણા. (દોઢ.)

પેલીની માંસેં પ્રીતડી, દાઢા કેંઆં તે કોલ કરાર; મુંસેં મટજ મ

મેંધરા, આંઊં ધાવન લગીઅસ તો ધણાર. રૂસ મ રાંણા. (૧.) રાત ન આવે રૂ ભરૂ, મુંજા હભીભંન હીઅડેજા હાર; વિઈ વિંઆએંમ ાતડી, હિન નિમાંણીજી કર નેઆર. રૂસ મ રાંણા. (૨.) રાંણા રૂસણ ગોરેઓ, પરચ મુંધ વછાઈઆં વાર, તો ઘર ગોલી થી ગુજારીઆં, સોઢા સારીંઆં સભ ઝમાર. રૂસ મ રાંણા. (૩.) રાત ન આવે રૂહમેં, મુંકે ધમ નતા વિસરો ધણાર. આતુ અજીભન ચએ ઉમર, હાંણે રખ તલભજી તું તવાર. રૂસ મ રાંણા. (૪.)

કાફી.।

કદેં થીંધો નેઠ અલા અસાંજો કદેંની થીંધો નેઠ, અલા આંઊં મારઈ ઊંની જે મેઠ. અલા અસાંજો કદેંની થીંધો નેઠ. (દોઢ.)

વાટું નેઆરીંધે દીંઅડા નિભોરેઆ, મઓણું આવેઓ જેઠ. અલા અસાંજો કદેંની થીંધો નેઠ.(૧.) જિકાં દિસાત કીંનકીં છદીઆં, ભીંણે આંઊં જલીઆ લેઠ. અલા અસાંજો કદેંની થીંધો નેઠ. (૨.) વઢ વેરીંધે વઢેઓ અલાલા, પટીએ નાંહે હાંણે છેટ. અલા અસાંજો કદેંની થીંધો નેઠ. (૩.) પીર ઘોસ બોલે પ્રીતમ પેઆરા, મનડા મરી વેંને નેઠ. અલા અસાંજો કદેંની થીંધો નેઠ. (૪.)

કાફી.

અંડણ ઈંધો થીરે, વલા અસાંજે અંડણ ઈંધોથી; જિજો આંકે સારે જીવડો હી, વલા અસાંજે અંડણ ઈંધોથી. (દોઢ.)

વાર વિછાઈઆં, નેંણલા વિછાઈઆં; બિરાજો પ્રીતમ પેર દિઈ. વલા અસાંજે અંડણ ઈંધોથી. (૧.) પ્રેમ રસીલા આંઈ પરેઆ મ વિઓ, મુંકે હેદી હીઆરી ની દિઈ. વલા અસાંજે અંડણ ઈંધોથી. (૨.) જલ વિનેઆ જીં મછલી તલખે, તીં તલખે તો જીવડો હી. વલા અસાંજે અંડણ ઈંધોથી. (૩.) દૂખે અસાંજે જીંઊં ધાલદીઊં અલા, સુંણની તું

બ તરે વિઈ વલા અસાંજે અંકાણુ ઈઘોથી. (૪.) પીર ઘોસ બોલે ગડી-એં ન વિસરે, મુંકે પ્રીતડી જાધવજી. વલા અસાંજે. (૫.)

કાફી.

મુખની વતાંઈધો વેરે, વલા લિખ મુખડો વતાંઈધો વોં, નિમાંણીકે નેણુલેસેં મારેઆ તો. વલા લિખ મુખડો વતાંઈધો વોં. (દોઢ.)

હથે પગે આંઈ પેઆરા લધો, આંજા ગુલાબી જેડા નેણ. વલા લિખ મુખડો વતાંઈધો વોં. (૧.) આરેઆ અચતું પરેઆ મ વિંઞ, તોકે શ્રીનાથ જેને આએ સોં. વલા લિખ મુખડો વતાંઈધો વોં. (૨.) હિદાં હુદાં તુ કીમ નેઆર, હિદાં કર પાંજે મોં. વલા લિખ મુખડો વતાંઈધો વોં. (૩.) લિખતંઈ ખમ તું પરેઆ મ વિઞ, તોકે માત પિતાજે આએ સોં. વલા લિખ મુખડો વતાંઈધો વોં. (૪.) પીર ઘોસ બોલે ગડીએં ન વિસરો, બેનેતા નાંએ મુંકે ભો. વલા લિખ મુખડો વતાંઈધો વોં. (૫.)

કાફી.

ઉકઢઈ આંઈઆં વાટુતી નેઆરીઆં, પલમે પુછા ન કુછા મુખા; મુંજી ભજલ મા આંઊં ઉકઢઈ આંઈઆં. (દોઢ)

ઉદાંમ કાગડા તુરત વોં તકડો, વિઞી મા વટા નીઆપો આ; મુંજી આઈયલ મા આંઊં ઉકઢઈ આંઈઆં. (૧.) પરદેમેં વેઠી પાડ પુછા મા, જદેતાં દિની મુંકે તો રજા. મુંજી આઈયલમા આંઊં ઉકઢઈ આંઈઆં.(૨.) જાઈ ઊંનીજી મા બાઈ તિનીજી, બેઓતાં મિડે આએ ફિકોજ સા. મુંજી આઈયલમા આંઊં ઉકઢઈ આંઈઆં.(૩.) આઈ મિડેઈ મા બાઈ મિડેઈ મા, દુંણેતાં મિડધો મોભી ભા. મુંજી આઈયલ મા આંઊં ઉકઢઈ આંઈઆં (૪.) બાઈ રાભીઆં બોલે રૂઅકે રમાંઈધે, મા તદેતાં નિકરી વેંધો સા. મુંજી ભજલ મા આંઊં ઉકઢઈ આંઈઆં. (૫.)

કાફી.

કીં કરીઆં મુંજી કા ન હલેતી, હી મન જોરાવર વારેઓ ન વરેરે. કીં કરીઆં. (દોઢ)

જાત અસલજી તો પાંણુ ન ઝાંણઈ, સચ કુડનકે તો કીંન સુંઆંતો; ઘોર કુનાંજે પેઓ ધિવાંનું ફરેરે, કીંકરીઆં. (૧.) પંધ પ્રીઅંન દીઆં પેર ન વારે, ઘોથ ધુંનીઆંજા તો ધિલમેં ધારે; સચ છદેઓ વિંઞી કુડમેં ફરેરે. કીંકરીઆં. (૨.) સપત સજણજી તો કા ન સંભારે, આંણુયે વોંમ વજુધમેં વારે; ગફલત ગોર પેઓ ગટમેં ગટેરે, કીં કરીઆં. (૩.) બારની બોલી હંજનજી આંણે, અંધરમેં પેઓ કાગ વેઆરે; હાંસલ પિંઢજોતાં કીંઅંન સરેરે. કીં કરીઆં. (૪.) મુરસીધ માંધાં વિંઞઓ સિર નાંએ, કલમુ કુલફુમેંતો ઈશક જાગાએ; કાંધર કરંમતાં તુંહોંતે ઠરેરે. કી કરીઆં. (૫.)

કાફી.

દે મોકલ વેંધી મરી, મુંજી જાન જાનભસેં જડઈ; અલા દે મોકલ. (દોઢ.)

ખટીની હુઈસ ખુવતે ઉતે, ગરન ગારેઅમ કા ગટી; લોક ચોંધો ચિર્ઈ અરઈ, મુંજી જાન જાનભસેં જડઈ. અલા દે મોકલ. (૧.) વોં ઉદાંમીં કાગડા, મુકે ખબરદે ખીઅંજી ખરી; ઉન માગ આંઊં વેંધી વરી, મુંજી જાન જાનભસેં જડઈ. અલા દે મોકલ. (૨.) જભલ પાઈજે જોસમેં, દુખસેં વેઆ દુંગર દરી; અલા ફેર દીંધો ધિલભરઈ, મુંજી જાન જાનભસેં જડઈ. અલા દે મોકલ. (૩.) અધીઉ શાઅભધલતીકૂચે, મુંકે મોએભ મિલધાતાં વરી; ગાલ પ્રીઅનજી પરઈ, મુંજી જાન જાનભસેં જડઈ. અલા દે મોકલ. (૪.)

કાફી.

દે ખબર વિંઞી કાસીધા, મુંજે જાર જાની કે અધા. અલા દે ખબર. (દોઢ)

પેલી લાયો પ્રીતડી, મુંજો દિલ ખિસેવે દિલભરા; હાણે નાજતો કરીએ બેજા. મુંજે જાર જાની કે અધા. અલા દે ખબર. (૧.) ભાએંમ આંઈએ સુંઆણું, મિઠા હુંધે બે શક બાવફા; તોતાં જાલમ કિઈ જફા, મુંજે જાર જાની કે અધા. અલા દે ખબર. (૨.) કેડા તુંહીંજા કોલ હોઆ, કસમ સભ કિદાં વેઆ; કીઅતાં દિરજ પંઞીધા પ્રુધા, મુંજે જાર જાની કે અધા. અલા દે ખબર. (૩.) કર અલા લગ મેહરેકા, મિઠા મથે આસી અભધલા; નીઅં રખેઓ કધમેં અગીઆ, મુંજે જાર જાની કે અધા. અલા દે ખબર. (૪.)

કાફી.

દાઢા વાજ વિજે તો કેડા, મરી વેંને મુસાફર જીવડા. દાઢાવાજ વિજે (દોઢ)

ગિલારે ગિભત મન મસતાની, છો તું કરીએં પચાર પુરાઈ; તે મિંજ હાંસલ કુછુંઅન હુવડા, મરી વેંને મુસાફર જીવડા. (૧.) પંજ વિકારની તો મિંજ આઈન, ગડીએ ગડીએ તોકે ભુલાઈન; જાર વિંઞી કઈએં કુઅડા, મરી વેંને મુસાફર જીવડા. (૨.) રાવણ જેસે પડેરે એંકારી, હુડમાન જેસે લંકાખારી; રાજ ભભીખણ હુવડા, મરી વેંને મુસાફર જીવડા. (૩.) ખાન ચવે તું ખોટારે આંઈએં, મુરખ મનકે ચેઓ ન સમજાઈએં; કમ કઈએ તો વિંઞી કુઅડા, મરી વેંને મુસાફર જીવડા. (૪.)

કાફી—રતનબાઈની.

પખીએંજો મેડોરે મુંજીઆઈયલ, પખીએંજો મેડો. (દોઢ.)

બચલા પરતાની રભકે, લગડો જોગીએંસેં નેડોરે. મુંજી આઈયલ,

પખીએંજો મેડો. (૧.) ઝુંગલા પરતા પાડેકે, કોએન હુલંઘો ભેડોરે. મુંજી આઇયલ, પખીએંજો મેડો. (૨.) વરેઓ વિંમાતી વતંનતે, આવેઓ ધણીએંજો તેડોરે, મુંજી આઇયલ, પખીએંજો મેડો.(૩.) બોલે રતનબાઈ વીનતી, થીંધો જંગલમેં દેરો રે. મુંજી આઈયલ, પખીએંજો મેડો. (૪.)

કાફી.

આઈયલકે મ છદરે પરદઈ, જીજાકે મ છદ. (દોઢ.)

સાંભાઇ થીંધી સફરજી, લોડ મુંજી તું અદરે. પરદઈ આઈયલકે મ છદ. (૧.) ઓરાતો થીંધે ધિલમેં, મુંજી થીંધી લદરે. પરદેઈ આઈયલ કે મ છદ. (૨.) પેરેં આંઊં ન પુઝંણી, હાંણે કરીઆંતી સદરે. પરદઈ આઈયલકે મ છદ. (૩.) બોલે રતનબાઇ વીનતી, અચી હાંણે તું ગદરે. પરદઈ આઈયલકે મ છદ. (૪.)

કાફી.

બોલી હુઈતાં નિમાંણી, મુંજો પખીણેસેં પ્રીત બધાંણી. (દોઢ.)

આવેઓ અમર ઈલાહી, રૂંઅંધે રાત વીંઆંણી. મુંજો પખીણેસેં પ્રીત બધાંણી. (૧.) આંઊં સુતી ને ઉ હલેઆ, રેઆંણ હુઈતાં દીંઆંણી. મુંજો પખીણેસેં પ્રીત બધાંણી. (૨.) ઉદાંમી વેઆ વતંનતે, વાટું નેઆરીઆ દીંઆંણી. મુંજો પખીણેસેં પ્રીત બધાંણી. (૩.) બોલે રતનબાઇ વીનતી, પીરજો પગલે ઓરખાણી. મુંજો પખીણેસેં પ્રીત બધાંણી. (૪.)

કાફી.

પેરીઆં ભગમું ભેખ, આઈયલમાં આંઊં પેરીઆં ભગમું ભેખ (દોઢ.)

વઝાએ હલેઆની વાંસલી, કે લખેઆ હેડા લેખ. આઈયલમા

આંઊં પેરીઆં ભગમું ભેખ. (૧.) જોલી બધાં જાન તે, જાગાઈંવીસ અલેખ. આઈયલમા આંઊં પેરીઆં ભગમું ભેખ. (૨.) માક મેડીઆં મલીરછો, કરમ લખેઇ આએકા રેખ. આઈયલમા આંઊં પેરીઆં ભગમું ભેખ. (૩.) રતનબાઈ ચે મુરસીધકે, મરણ છઅંણછ આએ મેખ. આઈયલમા આઊં પેરીઆં ભગમુ ભેખ (૪.)

કાફી.

લગો તિની સાંમીણુંજો નેહે, લગો તિની જોગીણુંજો નેહે. (ટોક.)
મુખ ન દિસાં સુખ ન થીએ, તેંજી કેડી વલેહે. લગો તિની સાંમીણુંજો નેહે. (૧.) ડુંગર ડોરીઆં ઊંની લાએ, માંકે કામ જલેહે. લગો તિની સાંમીણુંજો નેહે. (૨.) વરો વરો આંઈ જેડીઊં, માંસાંણ કા મં હલે. લગો તિની સાંમીણુંજો નેહે. (૩.) બોલે રતનબાઈ વીનતી, છાલ મુરસીધ મિલેહે. લગો તિની સાંમીણુંજો નેહે. (૪.)

કાફી.

મંન તું વેંને મરી એ મુસાફર મંનડા વેંને મરી. (ટોક.)
બેડી વારા એ નાખુવા, કીં ઊકરને તરીરે. મુસાફર મંનડા વેંને મરી. (૧.) ધોલત ધુંનીઆં કંમ ન ઈંધે, કીન બધને ભરીરે. મુસાફર મંનડા વેંને મરી. (૨.) બધી સધોત આંઈ બધજા, કીંન ઈંને વરીરે. મુસાફર મંનડા વેંને મરી. (૩.) બોલે રતનબાઈ વીનતી, દરશાણ ડીજા વરીરે, મુસાફર મંનડા વેંને મરી. (૪.)

કાફી.

હીંઅડા હીંઊં તું મ હાર, લખેઓ આએ તોજે અમરમેં. (ટોક.)
સા મટાયો સજણે અલા, હાંણે કેડો સિણગાર. લખેઓ આએ તોજે

અમરમેં. (૧.) મું ભાયો મું વટ રોંધા અલા, કસમત કેઆ ખંણી ધાર. લખેઓ આએ તોજે અમરમેં. (૨.) ધુંઇઊં ધુખઇઊં ધિલતે અલા, બાંફૂ ન નિકરે બાર. લખેઓ આએ તોજે અમરમેં. (૩.) બોલે રતન બાઈ વિનતી, હાંણે ધણીજે આધાર. લખેઓ આએ તોજે અમરમેં.(૪.)

કાફી.

કેંકે સુંણાંઈઆંની ચિઈ, આઈયલમા હી પર મુંસેં થિઈ, જોગીડા વેઆ નિકરી, આંઊં કેંકે સુંણાઈઆં ચઈ. (દોઢ.)

ડુંગર ડિનો મુંકે ડેજમેં, મા સૂર સીંનેમેં વએડા ડિઈ. જોગીડા વેઆ નિકરી (૧.) સૂર ડિનો મુંકે સુખડી આઈયલમા, ધાલ કરીઆં આંઊં કેસાંણ વિઈ. જોગીડા વેઆ નિકરી. (૨.) ધુઈઊં ધુખાએ વેઆ ધિલતે, મા મુજી કધર ન પિઈ, જોગીડા વેઆ નિકરી. (૩.) બોલે રતનબાઈ મુરસીધ મુંહીંજા, આં કારણ આંઊં જોગણ થઈ જોગીડા વેઆ નિકરી. (૪.)

કાફી.

કિસમત કેઓ ખંણી, અલા મુંજે જોગીણેકે જી; રે વેલા અચો આંઈ મુંજા પ્રી. મુંજી કસમત કેઓ ખંણી. (દોઢ.)

મોએ પુંઆંણાંની જેહીઊં સેંણ, પોએ વસાઈધા મીં. રે વેલા અચો આંઈ. (૧.) સા વિંઞેતો સપી, મુંસેં કોલ પારીધા કીં. રે વેલા અચો આંઈ. (૨.) હિતે છડે વેઆ હેકલી, આંઊં દુખે ગુજારીઆંતી ડીં. રે વેલા અચો આંઈ. (૩.) બોલે રતનબાઈ વિનતી, મુંજે જનમ સંગાતી થી. રે વેલા અચો આંઈ મુંજા પ્રી. (૪.)

કાફી.

લેલીની વએડી વતંનતે, મજનુ હાલ પરાયો. (દોઢ.)

પુનલ કારણ સસઈ અલા મીઆં, ભુંગલા ડિનો ભટંનતે. મજનું હાલ પરાયો. (૧.) રાંજેની કારણ હીરકે અલા મીઆં, મારાયો

મોહોબત લા. મજનું હાલ પરાયો. (૨.) મુંસેં મટજ મ મેંધરા અલા મીઆ, આંઇઆંની તોજે વચનતે. મજનું હાલ પરાયો. (૩.) બોલે રતનબાઈ વીનતી અલા મીઆં, મડીઊંની મુંહીંજીઊં પટનતે. મજનું હાલ પરાયો. (૪.)

કાફી.

પીર લંધાઈએં તું પાર અલા, ધંગી ધરીઆ વિચમેં. (ટોઢ.)

અલાએ વિંઞી ચોજા જતેકે અલામીઆં, સાહેબ દોજ સભર અલા. ધંગી ધરીઆ વિચમેં. (૧.) અલાએ મડીઅંન સધીંઊ મેંડીઊં અલા મીઆ, દાતાર મુંહીંકે દેખાડ અલા. ધંગી ધરીઆ વિચમેં. (૨.) અલાએ લધીઅસ ધાવંન તુંહીંજે અલામીઆં, તારીએં તું તારણ હારલા. ધંગી ધરીઆ વિચમેં. (૩.) અલાએ બોલે રતનબાઈ વિનતી અલામીઆં, સચો આંઇએં સરધાર અલા. ધંગી ધરીઆ વિચમેં. (૪.)

કાફી.

હાંણેં વસીલો થી, મોત હલીની આવેઓ હી. પીરલ તું હાણે વસીલો થી. (ટોઢ.)

લુઢાંતી લોરીએં વિચમેં, જીઅંણ થીયો હાંણે ડીં. એ પીરલ તું હાંણે વસીલો થી. (૧.) રોલે છદેઆં સાંઈ રંણમેં, આંઇઆં મુસાફર જી. એ પીરલ તું હાંણે વસીલો થી. (૨.) સધોની મોટ મુંજા સમી, ગણું લધાયો ઉતે દીં. એ પીરલ તું હાંણે વસીલો થી. (૩.) બોલે રતનબાઈ વિનતી, વસંધા મોહોભતજા મીં. એ પીરલ તું હાંણે વસીલો થી. (૪.)

કાફી.

મનતે મચતો બરે, રે જોગીડા સેંણ મુંજે, મનતે મચતો બરે. (ટોઢ.)

ગોલી બાંની અવાંજી આંઇઆં, લખેઓ કીં ન ટરે. જોગીડા સેંણ મુંજે

મનતે મચતો ખરે. (૧.) દિસેઓ ઘોર હિનની ધુંનીઆંજા, ધિલતાં મુંહીંજે દરે. જોધીડા સેંણ મુંજે મનતે મચતો ખરે. (૨.) દાઢાની ડુંગર તોલાએ મું દોરેઆ, નેંણે નીરતો જરે. જોધીડા સેંણ મુંજે મનતે મચતો ખરે. (૩.) ખોલે રતનબાઇ મુરસીદ મુંહીંજા, ઊમેદ્ધું પુરીઊં કરે. જોધીડા સેંણ મુંજે મનતે. (૪.)

કાફી.

મોએબ સઝણ મિલધાની કદે, મુંજે અંધરજીઊં ધાલીઊં સુંણાંઈઆં તદે લા. હુવા સાંઈ મજમાંન અલા, હુવા મજમાંન મુંજા મોએબ સઝણ મિલધાની કદે. (દોઢ.)

સા ની વઠી વેઆ પાંણસેં. મુંજો ખાલી ભુતડો હિતે વેઆ છદે લા. હુવા સાંઈ મજમાંન. (૧.) માગ કજાની મલીરમેં, મુંજી લોડ આંણે ઉતેની અદે અલા. હુવા સાંઈ મજમાંન. (૨.) આંગુની ઈધો ઓચંધો, ભેણું આંઊં પાગ વેંધી ઉતેની લદે લા. હુવા સાંઈ મજમાંન. (૩.) ખોલે રતનબાઈ વિનતી, મુંજે ધિલકે ધિલાસો દિઈ વેઆ જદે લા. હુવા સાંઈ મજમાંન. (૪.)

કાફી.

સરતીઊં આંઊંતાં વેંધી મરી, અલા વેંધા મરી, અલા જોગી માંકે યાર મિલધા વરી. (દોઢ.)

અલાએ ઈધો અજરાયલ ઓચંધો, સિક રોંધી સેંણુજી ખરી. વાલંભજી ખરી, અલા જોગી માંકે યાર મિલંધા વરી. (૧.) અલાએ ધાધ દિઈ વેઆ ધિલતે, તેંજી જાહેર નાંએકા જડી. અલા જોગી માંકે મિલધાં વરી. (૨.) અલાએ દસ ડીજા આંઈ જેડીઊં, ડુંગર દિસેઓ વિંગાંતી દરી. અલા જોગી માંકે યાર મિલંધા વરી. (૩.) અલાએ ખોલે રતનબાઈ વિનતી, અધીઆ ધાલ સઝેતી ધરી. અલા જોધી માંકે મિલધાં વરી. (૪.)

કાફી.

વેલા કરેઓ વરાંણુ, કરીઆંકા રૂવજી રેઆંણુ; છદે વેઆ છપરમેં અલા, વેલી કરેઓ વરાંણુ. વેલી કરેઓ વરાંણુ. (ટોઢ.)
માડુની મુંહીંકે મિઠડા લધેતા, તેંજા કેડા આંઊં કરીઆં વખાંણુ. છદે વેઆ છપરમેં. (૧.) ઉકઠ લધી મુંકે પરદઈણેંજી, બધડો ઊનીસેં બંધાંણુ. છદેવેઆ છપરમેં. (૨.) મીંઅંણાં મ દેઓ આંઈ જેદીઊં, મુંહીંકે મારેઓ યાર નેંણુલેજ બાંણુ. છદે વેઆ છપરમેં. (૩.) રતનબાઈચે મુરસીધકે, મુંકે દાઢો પેઅડો આએ દાંણુ. છદે વેઆ છપરમેં.(૪.)

કાફી.

નેંણે સુંઆંતો નંગરે આઇયલમા નેણે શુંઆંતો નંગ, જીંજામા જોગીણેસેં સંગ. આઈયલમા નેંણે સુંઆંતો નંગ. (ટોઢ.)
પાવર દેની પ્રીએંજે આઈયલ, તેંસેં લખેઓ મુંજે અંડ. જીજામા જોગીણેસેં સંગ. (૧.) ખફ્રની પેરીઆં આંઊંની ઊનીલાએ, બે કંસેં નાંએં મુંજે જંગ. જીજામા જોગીણેસે સંગ. (૨.) અખડીઊં ઊનીજીઊં કાંમણ ગારાઊં, દાઢા હંણેતીઊં દિગ. જીજામા જોગીણેસેં સંગ(૩.) બોલે રતનબાઇ મુરસીધ મુંહીંજા, લધડો અવાંજે રંગ, જીજામા જોગીણેસેં સંગ. (૪.)

કાફી.

હલની મું ભેડી, ઈતાં આએ ફકીરેંજી ફેરી; સેંાનલ બાઈ જલ મ, મા હલ મું ભેડી. (ટોઢ.)
સુતીની હુઈયસ નિધમેં, આંઊં ઉથઈ અવેરી. સોનલ બાઈ. (૧.) કુડીઊંની રેઆંણું રાજસેં, અધીઆ સાંકડી આએ સેરી. સોનલ બાઈ (૨.) સુર સલાઈઆં કિંનકે, મા ધાલ કરીઆં કેડી. સોનલ બાઈ. (૩.) બોલે રતનબાઈ વિનતી, મુંજી જંગલ આએ દેરી. સોનલ બાઈ. (૪.)

કાફી.

મિલાની માડુંઅંનકે, ભેણું આણેં ગદજાં સૈણે કે; મુંકે મ જ-લેઓ જેદીણેં, આંણેં મિલા માડુંઅંનકે. (ટોઢ.)

છાલ મ જીઆં જેદીણેં, મુંજો દેરો ડુંગરતે. મુંકે મ જલેઓ. (૧.) સાંભાઈ થીંધી સફરજી, અલા આંણેં દિસાં દુરાંણું દેહે. મુંકે મ જલેઓ જેદીણેં. (૨.) ઉઠ મ લધે કકરી, મુંજો લગડો ણેનીસેં નેહે: મુંકે મ જલેઓ. (૩.) બોલે રતનબાઈ વિનતી, મુંજો જનમ વારે દે. મું-કે મ જલેઓ. (૪.)

કાફી.

મુંકેતાં કેંઆં હાંણે નેહાલ, જીઍરે પીર કેડી કરીઆં ધાળ; મુંજા ભાકરશા પીર જીઓ આંઈ, બાવા મુંકેતાં કેંઆં હાંણે નેહાલ. (ટોઢ.)

ખાઓ પીઓ ધન વાવરો, ભેણું મથે ફિરેતો કાલ. મુંજા ભાકરશા પીર જીઓ આંઈ. (૧.) મથેની ફિકરૂં મૈતજીણેં રે, બાવા એડો આએ મુંહીજો હાલ. મુંજા ભાકરશા પીર જીઓ આંઈ. (૨.) અસી-ની આંજે આશારે, બાવા આંઈ આયો પ્રતીપાલ. મુંજા ભાકરશા પીર જીઓ આંઈ. (૩.) બોલે રતનબાઈ વિનતી, ભેણું મુંકે લધો આએ લાલ, મુંજા ભાકરશા પીર જીઓ આંઈ. (૪.)

લાવણી.

નાડાપેમેં અજબ ઓલીઆ, પીર આએ ભકાધારી; આશણ આં-જો આએ અલુપી, જું કર થીએતો જારી. (ટોઢ.)

નીલે ગોડે આંઈ ચડો, પીર જગરૂપજી અશવારી; નીલા પીડા નેજા જીઍરે પીર, ધજા ફરૂકે ગુલધારી. નાડાપેમેં. (૧.) ધુંણેની અથીઆ ધુપ ખવે, પીર કલમેંજી આએ તવારી. વાંજીએં ગર આંઈ

ત્રીઆ દેઓ, પીર આંજી ગત આએ નેઆરી. નાઠાપેમેં. (૨.) સરગા-પુરી આંજી અજબ ભનઈ, મથે નિમ ઉભા આંઈ નુરાંની; પીરલ મુંહીજા જીઓ જુગમે, ફુલ ભનઈ ફુલવાડી. નાઠાપેમેં. (૩.) બોલે રતનબાઈ મુરસીધ મુંહીંજા, મેરૂં કરેઓ મેહેરભાંની; આંઊં નિમાંણી આંજે ધરજી, સોઆલ સુણો એ સવારી. નાઠાપેમેં અજબ ઓલીઆ. (૪.)

કાફી.

તોસેની ધિલડી લધાઈ, બિઈ કેસે નાએ સધાઈ, ધિલજા જાની મોએબ મિઠા; મું તોસેં ધિળડી લગાઈ. (ટેક.)

તુંહીં કાબા તુંહીં કિબલા, કધમેં શિશ નમાઈ. ધિલજા જાની મો-એબ મિઠા મું તોસેં ધિલડી લગાઈ. (૧.) તુંહીં દેવલ તુંહીં દેરા, નિત નિત દરશણ પાઈ. ધિલજા જાની (૨.) તુંહીં ગંગા તુંહીં જ-મનાં નિર ગંગાજલ નાહી. ધિલજા જાની (૩.) બોલે રતનબાઈ મુ-રસીધ મુંહીંજા; અંગ ભભુત રંમાહી. ધિલજા જાની મોએબ મિઠા, મું તોસેં ધિલડી લધાઈ. (૪.)

કાફી.

મુરસીધ કેઆં મેહેરખાંની, પીર આંજે મોં આએ નુરાંની. અલા મુરસીધ કેઆં. (ટેક.)

વદી વિલાયત પીર આંજી અલા, કયોતા સરગ સેલાંની. પીર આંજે મોં આએ નુરાંની. (૧.) અધીઆની વાટ આએની ઓખી અલા, રાહ વતાયો રબાંની. પીર આંજે મોં આએ નુરાંની. (૨.) દરશણ ખાતર પીર આંજે અલા, જીવતો તલખે દિઆંણી. પીર આં જે મોં આએ નુરાંની. (૩.) બોલે રતનબાઈ ભાકરશાતા અલા, લખ લખ ફેરા થીઆં કુરબાંની. પીર આંજે મોં આએ નુરાંની.(૪.)

કાફી.

પીર વદી વિલાયત વારો, પીર વદી કરાંમત વારો; પીર ભાકરશાહા સુંઆંરો, ભચે સાંઈ ભાકરશા સુંઆંરો. (દોઢ.)

સરગપુરી આંજી અજબ ભનઈ, મથે નિમ ઉભા આંઈ નુરાંની; મુંણેની અધીઆ ધુપ ખવેંતા, નીલે નેજે વારો. પીર ભાકરશા સુંઆંરો. (૧.) મુંઅંશે આંજો અજબ ભનેઓ, પીર વદી આએ કુદરત વારો; ખારી નધી વિચ મિઠી આએ વીરડી, નીર જરેતો નેઆરો. પીર ભાકરશા સુંઆરો. (૨.) અંધેકે પીર અખીઉ દેઓ, આંઈ દુખીઅંજા દુખ લાયો; મુલકા મુલકમેં પીર આએ પધરો, મુરીધેંકે પેઆરો. પીર ભાકરશા સુઆરો. (૩.) ખુશી સાંણુ રતનબાઈ ચે, આંઈ મુરસીધ મોએભ દેખાડેઓ; હથ બધી અરધાસુંતી કરીઆં, બાંની સાંમું નેઆરેઓ. પીર ભાકરશાહા સુંઆરો. (૪.)

કાફી.

આંઊં કીં વિસારીઆં મુંહીંજે જાની જિગરકે, અલા ઝાણે દિઈ તાં વેએડા, મુંજે ધિલડેમેં બાંણુ, સરતીઉ આંઊં કીં વિસારીઆં. (દોઢ.)

પેલીની મીત કે શા વો કારણ કુજાડેલા, મુંની દુખે કે જાનીડા વેઆની વિસારેલા; અલા ઝાણે જોગીડે જેદીઊં માંસેં કેઈ કોન ઝાણાં. સરતીઊં આંઊં કીં વિસારીઆં. (૧.) તાંનાંને મીંણું જાની મું તોલાએ સઠાતે લા, દુખને દુરાપો મિઠા મું તોલાએ દિઠોતે લા; અલા ઝાણે કે સાંણુ કરીઆં મુંજે રૂવજી રેઆંણુ, શરતીઊ આંઊકીં વિસારીઆં (૨.) મુંની ભાંયોતે જાંની હએ મુંસાંણુ હુંવા લા, જાંનબ દંમરેઓ જેદીઊં વોએ દુર વિંએતા લા, અલા ઝાણે માંકે મ જલેઓ આંઊં વેંધી ઊંની સાંણુ, સરતીઊં આંઊં કીં વિસારીઆ (૩.) મુરસીધ મુંહીંજા મુંસેં આંઈ વારજ હુજા લા, બોલે રતનબાઈ સાંઈ અલા મુંકે મ વિસારજા લા, અલા ઝાણે મુરસીધ પાંઈજો વિંઝી દિસધીઅસ હાંણુ સરતીઊં આંઊં કીં વિસારીઆં (૪.)

કાફી.

મીર મધીનેજા ઞામ, તલબ લગી આએ તમામ નભી; મહંમધ ધોસત અલાજા, અલા મીર મધીનેજા ઞામ. (દોઢ.)

શેધેંની માધા રસુલજે, આંઠ ચુંમાંની મુધામ, નભી મહંમધ. (૧.) હાજીની હલેઆ હજતે, મધીને દરશણુજી આએ હુંમ. નભી મહંમધ(૨.) મેરૂં કજા મિસકીંનતે, ધિલકે થીએ આરાંમ, નભી મહંમધ (૩.) બોલે રતનબાઈ વિનતી, મું ઘર આયા મિજમાંન, નભી મહંમધ ધોસત અલાજા, મીર મધીનેજા ઞામ. (૪.)

કાફી.

હલણુજે પરીઆંણ, હિતેન શેંધીસ હાંણુ; ગોએરેઓ વછોડો હિન પીરલજો, હલણુજે પરીઆંણ. (દોઢ.)

હુભની મુંહીંજે હીંએંમે સભેહી આંકે આએ ઞાણુ. અલાલા ગોએરેઓ વછોડો (૧) વીર વઞાયેોની વાંસલી, ધિઈ વેઆ ધિલડેમેં ખાંણુ, અલાલા ગોએરેઓ (૨.) મોકલ ધીજા મુંકે માડુઆ, ઓચીતો થીંધો પરીઆંણુ. અલાલા ગોએરેઓ વછોડો. (૩.) બોલે રતનબાઈ વિનતી, વેંધીસ જોગીણુ સાંણુ. અલાલા ગોએરેઓ વછોડો. (૪.)

કાફી.

લગો આઅ નિમાંણાકે નેહ, યાર તોજે વેરાગજો. (દોઢ.)

સુઅઈ સેજતી સારીઆં, મું વટ રાત ન રેઓ. યાર તોજે વેરાગજો. (૧.) ખાંણેલ ખુરેજી આઈઆં, અચી ધિલાસો કો દેઓ. યાર તોજે વેરાગજો. (૨.) સુરજો બધેઅંમ સંધરો, જોગ જંનમજો ધિઈ વેઓ. યાર તોજે વેરાગજો. (૩.) બોલે રતનબાઈ વિનતી, દેદા સુરમ દેઓ. યાર તોજે વેરાગજો. (૪.)

કાફી.

આંજે ફ્રાકમેં ડિસો ફ્રાંની યાર, મુંજા મોએભ સજંણ તોજી ખાંની યાર, આંજે ફ્રાકમેં. (ટોઢ.)

રાવલ મુંહીંજા રંગમેં રતા, હાએ ભેણું તેકે ડિસણલાએ દાઢા વાજ વિધા; સે અંધર ઉ તાકું કરે વેઠા, મું સુરત ડિઠી આએ સુભહાની યાર. આંજે ફ્રાકમેં. (૧.) અખીઅંન સાંમીઊં અખીઊં અડાએ, મુંજી ધિલ ખિસે મિઠા મોં મ લિકાએ; મુંજે ધિલકે હુંણે યાર કીં મ સિકાએ, આંઊં પસાં તોજી પેશાંની યાર. આંજે ફ્રાકમેં. (૨.) ભલે આવેઆ સેણ મુંહીંજે ગર, હાંણે મુંસેં માંણાં અએ જાંની તું કીં મ કર, આંઊં કીં ન મટીંધીસ તોજો ધર, મું જોગ વિધો આએ મુંજા જાની યાર. આંજે ફ્રાકમેં. (૩.) ખોલે રતનબાઈ ઈશકમિજા, સેણ મુંતે મિઠા સાંઈ આંઈ રાજી હુજા; મુંજીઊં સભેની તકસીરૂં આંઈ માફ કજા, આંઊ અવાં ધારા ધિવાંની યાર. આંજે ફ્રાકમેં. (૪.)

કાફી.

દાઢા પંધડા કંધીઅસ લા, જેટીઊં જાંનભ ડિસંધી અલા, મુંહીંજોડે અધીઊં દાઢા પંધ એ અલા દાઢા પંધ. (ટોઢ.)

છપર સાંણ ન હો સંગ મુંહીંજો અલા, પેર ભરેને પુંઝધીસ અલા. જેટીઊં જાંનભ ડિસધી. (૧.) આંઊં નિમાંણી એ નેહ ન ઝાંણાં અલા, ધાલીઊં ધુજણીઊં કંધીઅસ અલા. જેટીઊં જાંનભ ડિસધી અલા. (૨.) હિતે હાંણે રોંધીસ એ કીંનકીં ભલો મીઆં, ગોલી થિઈ ગારીંધીસ અલા. જેટીઊં જાંનભ ડિસંધી. (૩.) ખોલે રતનબાઈ એ મુરસીધ મુંહીંજા અલા, કલમું પાક પડધીસ અલા. જેટીઊં જાંનભ ડિસંધી. (૪.)

કાફી.

અસલઈ લેખ લિખાઈ આંઈઆં, મોહોબત તોજી આઈ મારઈ આંઈઆં. અસલઈ લેખ. (ટેક.)

ફટ દિનોની ફિરાકજા, ધિલ અંધર એ મેં વારીઆં; ધિલ અંધર આંઊં ગાઈ આંઈઆં, મોહોબત. (૧.) મુઈ સોણુંની હિન રાજમેં ખુરીજી, એ મેં વારીઆં; ખુરેજી આંઊં ખાંઈ આંઈઆં, મોહોબત. (૨.) સચની પરજા આંઈ પાંણસેં, જીવતાં મુંહીંજે મેં વારીઆં; જીવતાં મુંહીંજો જલાઈ આંઈઆં, મોહોબત. (૩) બોલે રતનબાઈ વિનતી, તોની કારણ એ મેં વારીઆં; તોની કારણ આંઊં આંઈ આંઈઆં, મોહોબત તોજી. ૪.)

કાફી.

મૌવલા મુરસીધ મિલાઈએ, મુંજે ધિલજા તું ગુંધર લાઈએ; આં ધર અરજું કઈઆંતી, મૌવલા મુરસીધ મિલાઈએ. (ટેક.)

માંણકી મહંમધ જામજી, માંકે ચરામેં સાંણ ચુંમાઈએ. આં ધર અરજું કઈઆંતી. (૧.) પંજતંન પાક અલાજા, માંકે રોધે સાંણ રસાઈએ. આં ધર અરજું કઈઆંતી. (૨.) હજરત પીર ગેસાંની, મુંજે દુખજા તું દીંઅડા લાઈએ. આં ધર અરજું કઈઆંતી. (૩) બોલે રતનબાઈ વિનતી, માંકે કલમેં સાંણ લદાઈએ. આં ધર અરજું કઈઆંતી. (૪.)

કાફી.

પીર ભગમેંની વારા, મુંજી અખીએંતે દીંઆં ઓતારા; ભલે આંઈ ભેખ ભુઝાયાં, પીર ભગમેં વારા. (ટેક.)

પીરલ આંજી પેશાંનીતે, ઝાણે હીરા જલકેતા હજારા. ભલે આંઈ ભેખ ભુઝાયાં. (૧.) જટાધારી જીઓ આંઈ, આંજે ગલેમેં મોતીએંજી

આગ્ગે મારા. ભલે આંઈ ભેખ ભુઝાયાં. (૨.) શોભા આંઈની જગમેં, મુંજા પીરલ આયો મોચારા. ભલે આંઈ ભેખ ભુઝાયાં. (૩.) બોલે રતનબાઈ વિનતી, આંઈની આયો અલાજા પેઆરા. ભલે આંઈ ભેખ ભુઝાયાં. (૪.)

કાફી.

ચોરેની વેઆ મા ચિત, વાટું નેઆરીઆં વેઠી નિત. ચરઈજો ચોરે વેઆ મા ચિત. (દોઢ.)

દાઢાની ડુંગર લકીઊં, જભલ જાગીઆં આંલાગે નિત. ચરઈજો ચોરે વેઆ મા ચિત. (૧.) સૈણની મુંહીંજા સમી, અંડણ ઈધાં ભેંણું નિત. ચરઈજો ચોરે વેઆ મા ચિત. (૨.) ભુલાએ વેઆની ભયંકાર- કે, ભેનર માંમે હેઠી ભત. ચરઈજો ચોરે વેઆ મા ચિત. (૩.) અધીઊં છા અભધલતીકુ ચે, આંઊં પણ વેંધી ઊંની વટ. ચરઈજો ચોરે વેઆ મા ચિત. (૪.)

કાફી.

રાણલ રીજાએ દેઓ મુંજો, પુંનલ પરચાએ દેઓ; જેદીઊં શરતીઊં મુંહીંકે, મુંજો રાંગલ ગીજાએ દેઓ. (દોઢ.)

પર્બત સાંગુ કપ્પનમેં, મુંજી કિસ્મત કેડાયો. જેદીઊં સરતીઊં. (૧.) ભાએની દીઆં ભંભોરકે, મુંકે મોહોબત મારાયો. જેદીઊં સરતીઊં. (૨.) દેર ચડી વેઆ ડુંધરે, મુંકે શુંરે જાધાયો. જેદીઊં સરતીઊં. (૩.) બોલે રતનબાઈ વિનતી, મુંતા અલખ જાગાયો. જેદીઊં. (૪.)

કાફી.

સે દુખ દિઈ વેઆ દેર દિઈ વેઆ દેર, અલા ઓ જાગો અખડી- આંનકે. (દોઢ.)

અલાએ હેદી વેલ વણુંનમેં, હી બાઈઆરી સો કેર. દિઈ વેઆ

દેર. (૧.) અલાએ કંકુ રતા કપડા, મેંધી રતડા સો પેર. દિઈ વેઆ દેર. (૨.) અલાએ નાલે સુજે સસઈ, જાત ન આણુંસો કેર. દેઈ વેઆ દેર. (૩.) અલાએ અધીઊં છાઅભધલતીક એ, અમર રોંધો સો કેર. દિઈ વેઆ દેર, અલા ઓ જાગો. (૪.)

કાફી.

તું કીં અચીનીએં વરી, સમજ કાયા તું કીં અચીનીએં વરી.

(દોઢ.)

ધનની ધોલતજી આએ મમતા ગણેરી, લેડી ન બધને ભરી રે. સમજ કાયા તું કીં અચીનીએં વરી. (૧.) રોજા રખજા નિમાજું પડજા, પંજતાં વખત પાંણુ પડીરે. સમજ કાયા તું કીં અચીનીએં વરી. (૨.) બાંઊં બધી ને આંઊં ભંધગીતી કરીઆં, ઈમાન અલાતે ધરીરે. સમજ કાયા તું કીં અચીનીએં વરી. (૩.) હરધંમ હાશમશાની અવેલા, વેને તું મંનડા મરીરે. સમજ કાયા તું કીં અચીનીએં વરી.(૪.)

ભજન.

મનમાં સમજી રહી ધિલમાં સમજી રહી, કાયા કહે હું મનમાં સમજી રહી. (દોઢ.)

પીઉની હેમારો પરદેશ વસે, મારૂં જોબનીઊં જાએ છે વહી. જોજોરે બાઈઊં મારો જોબનીઊં જાએ છે વહી, કાયા કહે હું મનમાં સમજી રઈ. (૧.) આરે શરીરનું ખોટો ભરોસો, એને જમરા જાશે લેઈ. કાયા કહે હું મનમાં સમજી રહી. (૨.) એક ઘડી તમે અડગા મ રેજો, મારી પલની ખબર ન રહી. કાયા કહે હું મનમાં સમજી રહી. (૩.) ગુરૂને પરતાપે બોલે રતનબાઈ, મારે એક દાડે જાવું જ સહી. કાયા કહે હું મનમાં સમજી રઈ. (૪.)

ભજન.

પ્રેમ પીઆલો મેં પીધોરે, જીઓ સંતો પ્રેમ પીઆલો પીધો. (ટોક.) આરે જગતડાને જોઇને વારોરે, અમર પછેડો કેંણે લીધોરે. જીઓ સંતો પ્રેમ પીઆલો પીધો. (૧.) મારા શરીરનાં સરવે સુખડાંરે, તે અમે તેઆગી દીધોરે. જીઓ સંતો પ્રેમ પીઆલો પીધો. (૨.) મારારે મનડાને ખઉરે સંમજાવેઓ, જોગ જંગલનું મેં લીધોરે. જીઓ સંતો પ્રેમ પીઆલો પીધો. (૩.) ગુરૂને પરતાપે બોલે રતનબાઈ, સરગાપુરીમા કારજ સીધોરે. જીઓ સંતો પ્રેમ પીઆલો પીધો. (૪.)

ભજન.

પૂરણ ભગતી હું પાંમીરે. જીઓ સંતો પૂરણ ભગતી પામી. (ટોક.) ભગતીનું ભેદ છે ભારીરે ભાઈઓ, ભજનમાં મ રાખો ખાંમીરે. જીઓ સંતો પુરણ ભગતી પાંમી. (૧.) સોંસારીઆનાં સુખ મંનમાંહે સંમજી રહી, હરી રસ પીધાં બઉં નામીરે. જીઓ સંતો પૂરણ ભગતી પાંમી. (૨.) સતગુરૂ અમને મારગ વતાડેઆરે, કરપા કીધી છે મારે સામીરે. જીઓ સંતો પૂરણ ભગતી પાંમી. (૩.) ગુરૂને પરતાપે બોલે રતનબાઈ, ગુરૂ મડેઆં છે અંતર જામીરે. જીઓ સંતો પૂરણ ભગતી પાંમી. (૪.)

ભજન.

કેમ કરીએંરે હવે કેમ કરીએં, બાંણુ લાગાંરે ગુરૂનાં. હવે કેમ કરીએં. (ટોક.)

વાલેડે અમને બાઈઊંરે વેરાગણ કીધાં, રાંમની ફોજુંમા હાંરે રાંમની ફોજુંમાં હવે જાઇને ફરીએં. બાંણ લાગાંરે ગુરૂનાં હવે કેમ કરીએં. (૧.) શૂરા થઇને હવે સનમુખ લડીએ, શિશ ઉતારી સતગુરૂને દઈએં. બાંણુ લાગાંરે ગુરૂનાં હવે કેમ કરીએં. (૨.) સાધુ દેખીને

મારો મનડો મોયો, દુખડા દેખીને હવે શું ડરીએ. બાણ લાગાંરે ગુરૂનાં હવે કેમ કરીએ. (૩.) સારા ભોજનીઆં અમેરે સરવેજ મેલેઆં, ટાઢા ટુકડા માથે શુકર કરીએ. બાંણ લાગાંરે ગુરૂનાં હવે કેમ કરીએ. (૪.) ગુરૂને પરતાપે બોલે રતનબાઈ, ભાવે ભગતીમાં હવે જાઈને ભડીએ. બાંણ લાગાંરે ગુરૂનાં હવે કેમ કરીએ. (૫.)

ભજન.

બે ભારી રે માથે બેછે ભારી, મારા સતગુરૂ અમને મ મેલો. માથે બે ભારી. (ટેક.)

માહાધરીઆ વિચે બેટલી જુલે વાલા, બુડવા મ દેજો. હાંરે બુડ-વા મ દેજો એને લેજો તારી, મારા સતગુરૂ. (૧.) કેમ રીસાંણા તમેરે કહોને ઓધવજી, ચિંતા રાખોને હવે મેભુ મારી. મારા સતગુરૂ. (૨.) મારારે અવગુણ તમે રદે મ ધરજો, તારો ભરોસો છે અમને ભારી. મારા સતગુરૂ. (૩.) ગુરૂને પરતાપે બોલે રતનબાઈ, તમે જીતેઆને હવે હુંતો હારી. મારા સતગુરૂ. (૪.)

ભજન.

સાધુડાનું સંગ કીધો, જોગીડાનું સંગ કીધો; હઈડો હરી લીધો, મા મેં સાધુડાનું સંગ કીધો. (ટેક.)

ભગતીતણું રંગ લાગો, મનનું અભેમાન ભાંગો; ગુરૂ મડેઆ ગિ-રનારી, જેણે મુંને સાનમાં સમજાવી દીધો. સાધુડાનું સંગ કીધો.(૧.) ગુરૂ મુજપર મેહેર કીધી, અમરત વાંણી મને દીધી; મરણ તણું ભએ ભાંગેઓ, પ્રેમનું પીઆલો પીધો. સાધુડાનું સંગ કીધો. (૨.) હરખે અમને હરી મડેઆં, સરવે મારા કારજ સરેઆં; દાસી જાણી દયા આંણી, પીઆલો મારે હાથે દીધો. સાધુડાનું સંગ કીધો. (૩.) આજ અમે આંનદ પાંમેઆં, હરી રૂપે આવેઆં; ગુરૂ પરતાપે બોલે રતનબાઈ, સંસાર સરવે તેઆગી લીધો. સાધુડાનું સંગ કીધો. (૪.)

ભજન.

બુડતી બેડી સતગુરૂ તારશેરે, લઈ ઉતારે ભવ પાર. બુડતી બેડી સતગુરૂ તારશેરે. (ટેક.)
સમરેઆ વિનેઆ કેંઆંથી પાંમશોરે, ભગતી છેરે ખંનાં કેરી ધાર. બુડતી બેડી સતગુરૂ તારશેરે. (૧.) ચેતી વિચારીને ચાલજોરે, પડશે જમશની માર. બુદતી બેડી સતગુરૂ તારશેરે. (૨.) સંગતું કરીએંરે સાચા સંતનીઊરે, ખોટોછેરે સંસાર. બુદતી બેડી સતગુરૂ તારશેરે. (૩.) બોલે રતનબાઈ વીનતી રે, ગુરૂછે હઈઆ કેરો હાર. બુદતી. (૪.)

ભજન.

જંગલ વસાયો જોગીએંરે, આશણ કીધાં જાઈ બાર. જગલ વસાયો જોગીએંરે. (ટેક.)
મઢીરે બનાવી ગુરૂ તારા નાંમનીરે, કરમેં લખેઓ કિલતાર. જંગલ વસાયોરે જોગીએંરે. (૧.) ગાયલ કીધો મારો પાંજરોરે, નિરાંચે કરો નિરધાર. જંગલ વસાયો જોગીએંરે. (૨.) સુરતા લાગીરે હરી તારા નાંમનીરે, પાવટી મારીછે પરાંણ. જંગલ વસાયો જોગીએંરે. (૩.) બોલે રતનબાઈ વીંનતીરે, બાંધો ધરંમની પાર. જંગલ. (૪.)

ભજન.

માંનસરોવર જાઈએં, કુડીરે કાયા માંનસરોવર જાઈએં. (ટેક.)
હંસલાની સાથે સંગતુંજ કરીએં વીરા, ભેગા બેસીને મોતી ચુંગીએં. કુડીરે કાયા માંનસરોવર જાઈએં. (૧.) સાધુની સંગતેં સાધુ કેવાઈએં વીરા, નિત ગંગાજીમાં નાઈએં. કુડીરે કાયા માંનસરોવર જાઈએં. (૨.) માહેલારે મનડા તું કેમ ભુલો વીરા, દરશણ ગુરૂજીનાં

ફરીએ. ફુડીરે કાયા માનસરોવર જાઈએ. (૩.) ગુરૂને પરતાપે બોલે રતનબાઈ વીરા, ભવસાગરથી તરીએ. ફુડીરે કાયા માનસરોવર જાઈએ. (૪.)

ભજન.

નવ મંહીના ઓધરમાં તું ઝુલો, વણજારા વાલંભ તું આવી કેમ ભુલો. (ટોક.)

આરે સોંસારીઆમા બઉરે લોભાણું વીરા, તેંમાતે શું હવે ફુલેઓ. વણજારા વાલંભ તું આવી કેમ ભુલો. (૧.) સંતુનું સંગ તુંને સારો જ લાગે વીરા, ચોરેઆસીનું ફેરો ટરેઓ. વણજારા વાલંભ તું આવી કેમ ભુલો. (૨.) નિશચે તુંને નથીજ રેવું વીરા, હઇડો તારો કેમ ફુલેઓ. વણજારા વાલંભ તું આવી કેમ ભુલો. (૩.) ગુરૂને પરતાપે બોલે રતનબાઈ વીરા, વરતો વિઠ્ઠલરાયને વરેઓ, વણજારા વાલંભ તું આવી કેમ ભુલો. (૪.)

ભજન.

તારી માયા લાગી તારી મોરલી જારે વાગી, મારા જંગલનાંરે જોગી મુંને તારી માયા લાગી. (ટોક.)

ભગમું તારો ભેખ મુને દીધો ઉપદેશ, તમો એવાછો અનુરાગી. મુંને તારી માયા લાગી. (૧.) જોગણ મુને કીધી, હવે મેલી કેમ દીધી; મેંતો સંસાર સરવે તેઆગી, મુંને તારી માયા લાગી. (૨.) બોલે હું બધાણી, તારી અમરત લાગી વાણી; મારા શામછો સોઆગી, મુને તારી માયા લાગી. (૩.) રતનબાઈ બોલે પીતમ પેઆરા, દરશણ દેઓને મોરલી વારા; ભગતી મેતો માગી, મુને તારી માયા લાગી. (૪.)

ભજન.

સરગાપુરીમેં ભગમેં વારા વારા, જોગી સરગા પુરીમેં ભગમેં વારા.(ટેક.)

સરગાપુરીમેં રે હાં, નિમ નુરાની બાવા; પનડાતાં આંઈન મરજે મારા મારા, જોગી સરગાપુરી. (૧.) ધુણેની અગીઆરે હાં, તખત બિરાજે બાવા; નિમ ઉભા આંઈ મથે નેઆરા નેઆરા, જોગી સરગાપુરી. (૨.) બારેની કુદતે રે હાં, ગુંગુજ હયોતે બાવા; છુટા ઉતે નીરેજા નારા નારા, જોગી સરગાપુરીમેં. (૩.) પંજોરેજે પિરમેંરે હાં, આસણ અલુપી બાવા; ઘેવેં જુનેજા ઉતે પાડા પાડા, જોગી સરગાપુરી. (૪.) ઘોસને ભાવધી હાં, ભાવલ હક બાવા; નેકે આયો આંઈ ઘણા પેઆરા પેઆરા, જોગી સરગાપુરી. (૫.) બાલકો બોલેઓ રે હાં, સુંણતું રતનબાઈ; તમે જાજે પગે પારા પારા, જોગી સરગાપુરી. (૬.)

ભજન.

કીંન છદીઆં આંજો છેડો છેડો. પીરલ કીંન છદીઆં આંજો છેડો.

(ટેક.)

અમરની ઈયોરે હાં, જદ ઈલાહી બાવા; કોએન હલંધો ભેડો ભેડો, પીરલ કીંન છદીઆં આંજો છેડો. (૧.) હિન ની કાયા જોરે હાં, કેડો ભરોંસો બાવા, કચી મટી જો આએ દેરો દેરો; પીરલ કીંન છદીઆં આંજો છેડો. (૨.) મોતની ટાણેરે હાં, કસમું પડાઈજા બાવા; ઈયો જમેં જો ઉતે ગેરો ગેરો. પીરલ કીંન છદીઆં આંજો છેડો. (૩.) ગુરૂને પ્રતાપે રે હાં, બોલે રતનબાઈ; થીંધો મહુંમંધ સાંણ મેડો મેડો, પીરલ કીંન. (૪.)

ભજન.

સમજ સમજ મનડા મારા મારા, જીવડા કોએન સંગાતી તમારા.

(ટેક.)

કેટલાક દિન તું રેઓરે ગુફામાં, કેટલાક દિન તું ફરે બારા બારા.

જીવડા કોએ ન સંગાતી તમારા. (૧.) હાથીજો ગોડાને પલંગને પાલખી, છોડ ચલેંગા નર તું પારા પારા. જીવડા કોએન સંગાતી તમારા. (૨.) માત પિતા તમને મુકીજો દીધાં, સરવે સગાની હોવા સારા સારા. જીવડા કોએ ન સંગાતી તમારા. (૩.) બોલેઆં ભાકરશા નામ સમરલે, ઈસી બીચ હોએગા ઉકારા ઉકારા. જીવડા કોએ ન સંગાતી તમારા. (૪.)

ભજન.

તોસેં ધેઆન લગો ધિલ ધેવાના, તોકે ધેઆન લગો; મન ગુમાના તું ભાઈ સમજ સમજ મસતાનાજી. (ટોઢ.)

સતગુરૂકી સેવા કર લે, મટ જાવે માન ગુમાના. તું ભાઈ સમજ સમજ મસતાનાજી. (૧.) લાલ હીરેંધી જોલી ભરંધે, ભરધે જવેરૂંધા પાંના. તું ભાઈ સમજ. (૨.) કોઈ કિશીકે સંગ ન રંગમે, ધૂર ધૂર કેરા ધેઆંનાં. તું ભાઈ સમજ. (૩.) જીઆં અમારો સાહેબો બિરાજે, તીઆં વાગે છે નોભત નીશાનાં. તું ભાઈ સમજ. (૪.) બોલેઆં ભાકરશા સુરતા રખલે, ધરલે ધણી કેરા ધેઆનાં. તું ભાઈ સમજ સમજ મસતાંનાજી. (૫.)

ભજન.

કાયા કારણ ભેખ લીધો, એ રાણાજી મેંતો કાયા કારણ ભેખ લીધો. (ટોઢ.)

રમતો ને ભમતો જોગી આવેંઓરે આંગણીએં, દાસી જાણીને દરશણ દીધો. એ રાણાજી મેંતો કાયા કારણ ભેખ લીધો. (૧.) ગિરધર વંનેઆ મુંને ઘડીએ ન ચાલે, હરિરસ ઘોરી ઘોરી પીધો. એ રાણાજી. (૨.) ઈ રે કામણ મારે કાનુડે કીધાં, સૈંસાર મેલીને નેડલો કીધો. એ રાણાજી. (૩.) ગુરૂને મતાપે બોલે રતનબાઈ, જંગલમાંહે ડેરો દીધો. એ રાણાજી મેંતો કાયા કારણ ભેખ લીધો. (૪.)

ભજન.

તારી ગતિ છે ખાવા નેઆરીરે, સાંકડી શેરીમા મુંને સતગુરૂ મડેઆરે. (ટેક.)

એ વાલા સાસ ઉસાસે સમરણ કરીએરે, નર તો દીઠા છે નિરાધારી રે. સાંકડી શેરીમાં મુંને સતગુરૂ મડેઆરે. (૧.) એ વાલા આરે કાયા માહેં હરિ સમાણારે, જાપ જંપો નર નારીરે, સાંકડી. (૨.) હેતે કરીને તમે હરિરસ વોરોરે, શોભા બની છે એની સારીરે. સાંકડી. (૩.) એ વાલા ગુરૂને પ્રતાપે બોલે રતનબાઈ, સુરતા લાગી છે ખાવા તારીરે. સાંકડી શેરીમાં. (૪.)

ભજન.

દેખો યારો રે અમર નહી રેણાં, એક દિન જંગલ બસાના હોજી. (ટેક.)

માત પિતાકી સેવા કરલે, જનત તેરા મકાના હોજી. દેખો યારો.(૧.) દોલત દુનીઆં કામ ન આવે, ઉસમેં કીઊં લપટાંના હોજી. દેખો. (૨.) સતગુરૂકી સેવા કરલે, મટજાવે મનકા ધુમાના હોજી. દેખો યારો.(૩.) ગુરૂને પ્રતાપે બોલે રતનબાઈ, ધરલે અલખ કેરા ધેઆંના હોજી. દેખો યારોરે અમર નહી રેનાં. (૪.)

ભજન.

જાંન જલાકે જોગી ખાક લગાઈ, જાંન જલાકે યારો, ખાક લગાઈ, અબતો ધેઆંન ગુરૂકા ધરનારે. (ટેક.)

ગલે બીચ ખફની અલફી શીલાંઊંગીરે, મુજકું યારો અબ કેઆ કરનારે. જાંન જલા કે જોગી ખાક.. (૧.) જુઠા પસારા હુએરે લોકોરે, આખર યારો હએ મરનારે. જાંન જલાકે. (૨.) સાચે ધણીકી સેવા

કરલેરે, ઈસરે ધુનીઆંસેં યારો ધુર રેનારે. જાંન જલાકે. (૩.) ગુરૂને પ્રતાપે બોલે રતનબાઈરે,કલમાં નભીકા હરધમ પડનારે.જાંનજલાકે.(૪)

ભજન.

દેખો યારો ગુરૂજીસેં ધેઆન લગાઈ, જુઠી સેંસારકી સગાઈ. દેખો યારો ગુરૂજીસેં ધેઆંન લગાઈ. (ટોક.)

ઈસ રે કાયામેં બાગ બગીચા, ફુલ રહી ફુલવાડી; ઈસરે વાડીમેં જોત જલત હુએ, હીરા રતન મધ્યે નેપાઈ. દેખો યારો. (૧.) જોગન હોકે ભેખજે લીઆ, પ્રીતમ તેરી પેઆસી; સતગુરૂ મેરે કાંનજ ફુંકેઆ, સુરતામેં સુરતી મીલાઈ. દેખો યારો. (૨.) કુટમ કબીલો કામ ન આવે, સંગ નહીં કોએ સાથી; ઈસરે ધુનીઆંમેં થિર નહીં રેણાં, માટીમેં માટી મીલાઈ. ધેખો યારો (૩.) જંગલ દેરા મધ્યેનેજે ધીઆ, આખર હુએ એકલાઈ; ગુરૂને પ્રતાપેં બોલે રતનબાઈ, અગમ ભેદ ઈલાહી. દેખો યારો ગુરૂજીસેં ધેઆંન. (૪.)

રાસડો.

હારે સંતો આવો હમારા દેશમાં, તમને સોંપી દઈએ શિશરે; વાલેડા અમેરે જોશું તમારા જોગનેરે. (ટોક.)

હારે સંતો અમેરે જોગણ તમે જોગીઆરે, મુને હીરલો લાધો છે રે જંગલમાં. અમેરે જોશું તમારા જોગનેરે. (૧.) હારે સંતો ભાકરશા સાંમી તમને વિનવુંરે, તમેં આવી બેસો ઠાંમરે વાલેડા. અમેરે જોશું તમારા જોગનેરે. (૨.) હારે સંતો ધનરે ગુરૂ તમારી માતાનેરે, મુને દીધો ભગતીનું પ્રેમરે વાલેડા. અમેરે જોશું તમારા જોગનેરે. (૩.) હારે સંતો બોલેઆ રતનબાઈ વિનતીરે, તમે વેલા પધારો શામરે વાલેડા. અમેરે જોશું તમારા જોગનેરે. (૪.)

ભજન.

નહીરે જીવન કેરી આશારે, ગિરનારી બાવા નહીરે જીવન કેરી આશ. (ટેક.)

અબતો ગુરૂજી મેરે સનમુખ રેના બાવા, મય્યેં હું જોગન તેરે પાસરે. ગિરનારી બાવા. (૧.) ધુણી પાનીકીમે સેવા કરૂંગી બાવા, મય્યેં હું તુમારી દાસરે. ગિરનારી બાવા. (૨.) તેરી જટામેં મુજકું રખીઓરે બાવા, જમરા આવેગા મેરે પાસરે. ગિરનારી બાવા. (૩.) ગુરૂને પ્રતાપે બોલે રતનબાઈ, કરપા કરો દિનનાથરે. ગિરનારી બાવા.(૪.)

ભજન.

સાધુ શરણે આઈ સમજ મન, જોગી શરણે આઈ. હોજી હોજી.(ટેક.)

શૂરા હોએસો સનમુખ લડે, કાયર કિઆ લડે ભાઈ હોજી હોજી; સતગુરૂ જિસકુ પુરા મળીઆ, અંદર જોત જગાઈ. સમજ મન જોગી શરણે આઈ હોજી હોજી. (૧.) તનકી તેરી તસબી કરલે, મનકી કરલે માળા હોજી હોજી; હીરલા મેરે હાથજ આયા, અબતો દરશણ પાઈ. સમજ મન જોગી શરણે. (૨.) પલ પલ તેરો અવસર જાવે, સુતે નિધ ન આઈ હોજી હોજી; અબ તું તેરા સાંઈ સમરલે, નિત ગંગાજલ નાહી. સમજ મન જોગી શરણે આઈ હોજી હોજી. (૩.) અબતો મુજકુ રાંમસેં મીલના, હીઆ ન અપનાં કોઈ હોજી હોજી; સંત પ્રતાપે બોલે રતનબાઈ, ધ્યાંન ગુરૂસે લગાઈ. સમજ મન જોગી શરણે આઈ. (૪.)

કાફી રાગ હોરી.

પીઆકે અજબ હુએ નેનાંરે, તુમ સુનો મોરી બેનાં. પીઆકે અજબ હુએ નેના. (ટેક.)

જોગન હોકે ભેખ જો લીઆ, ઈતનાં સંદેશા કેનાંરે. તુમ સુનો

મોરી બેના, પીઆકે. (૧.) ઉડજા કાગા પીઆકી ખબરલા, કબ હોએગા મેરા મિલનારે. તુમ સુનો મોરી બેનાં પીઆકે. (૨) તુમ પરદેશી દૂર રહેંગે, હમકું દરશણ દેનારે. તુમ સુનો મોરી બેના. પીઆકે. (૩.) કહેત રતનબાઈ મુરસીધ મેરે, ગુરૂજીકે કહેનેમેં રેનારે. તુમ સુનો મોરી બેના, પીઆકે અજબ હુએ નેના. (૪.)

હોરી.

ગુરૂકી ગત હુએ નેઆરી, પીઆપર મેં જાઊંગી વારી. ગુરૂકી ગત હુએ નેઆરી. (ટેક.)

કાનુમેં કુંડલ ગલે બીચ સએલી, મએ હું જોગન તુમારી; આવોરે પીઆ હમસેં ચોસર ખેલો, તુમ જીતે મએં હારી. પીઆપર મેં જાઊંગી વારી, ગુરૂકી ગત હુએ નેઆરી, (૧.) સોનેકા પીઆ પાલણા બનાંઊંગી, હીરે જવેરૂંધી દોરી; ઉસમેં મેરે જોગીકું જુલાઊંગી, મએં હું જુલાવંન હારી. પીઆપર મેં જાઊંગી વારી, ગુરૂકી ગત હુએ નેઆરી. (૨.) હાથુંપર મેંદી મુખપર લાલી, અંખીઆં મુજે લગી પેઆરી; ભવર તુમારે અજબ રંગીલે, મિલનેકી કરો તઈઆરી. પીઆપર મેં જાઊંગી વારી, ગુરૂકી ગત હુએ નેઆરી. (૩.) કહેત રતનબાઈ મુરસીધ મેરે, ઈતની અરજ હમારી; પીઆ હમકું દરશન દીજે, અબ ગુરૂજીકી હુએ બલેહારી. પીઆપર મેં જાઊંગી વારી, ગુરૂકી ગત હુએ નેઆરી. (૪.)

કાફી રાગ જોગી.

મેરા રમતા જોગી ઘર આયા, ભલા મેરા રમતા સામી ઘર આયા. (ટેક.)

જોગી મેનસી હુએ નગરી તુમારી, ભલા જોગી કોન સંગ દિલ લગાયા, મેરા રમતા જોગી. (૧.) તેરી તસવીર નજર નહીં આતી,

ભલા મુજકું ઇશકુંકા રંગ લગાયા. મેરા રમતા જોગી. (૨.) જોગી માશુક પેઆરે હમારે, ભલા કીઊં આશકુંકા ધિલ જલાયા. મેરા રમતા જોગી. (૩.) કહેત રતનબાઈ મુરસીધ મેરે, ભલા મુજકુ મુરસીધને રાહા બતાયા. મેરા રમતા જોગી. (૪.)

કાફી રાગ જોગી.

મેરા બાલંમ હો ગિઆ જોગી, ભલા મેરા આશક હો ગિઆ જોગી.
(ટેક.)

જોગી જલદી મિલો પીઆ હમસે, ભલા ભડે પીરૂંકુ જાકે મનાઊંગી. મેરા બાલંમ હો ગેઆ જોગી. (૧.) તેરી તશવીર મુજે લગી પેઆરી, ભલા મેંતો ગલેકા હાર હો જાઊંગી. મેરા બાલંમ હો ગિઆ જોગી. (૨.) જોગી સંગ તુમારે ચલુંગી ભલા, જોગી અંગ ભભુત લગાઊંગી. મેરા બાલંમ હો ગિઆ જોગી. (૩.) કહેત રતનબાઈ આઓ મુરસીધ મેરે, ભલા મેં તો કુલુંકી સેજ બિછાઊંગી. મેરા બાલંમ હો ગિઆ જોગી. (૪.)

જોગી રાગ ફેરેઓ.

મેરા જોગી મુસાફર આયારે, લગન લગી તેરે નામકી મેરા જોગી.
(ટેક.)

ખાક લગાઈ પીઆ તેરે નામકી, મેરે ગલેમેં ખફની પેનાયારે. લગન લગી. (૧.) એસા મેં જાનતી તો પીત ન કરતી, મેરે દિલ પર ધાગ લગારે. લગન લગી. (૨.) કબસે ખડી પીઆ અરજ કરતી, મુજે બંનમે કાહેકું રૂલાયારે. લગન લગી. (૩.) કહેત રતનબાઈ મુરસીધ મેરે, મહેલુંમે રંગ લગાયારે. લગન લગી તેરે નામકી મેરા જોગી. (૪.)

જોગન રાગ ફરેચ્યો.

કોન દેશસેં આઈ બેરાગંન મેરી, કોન દેશસેં આઈ. જનમકી જોગન કોન દેશસેં આઈ. (ટેક.)

ઉતરારે ખંડકા મેં હું જોગી, કાંકી ખબર તુંને લાઈ. બેરાગન મેરી. (૧.) કાનુમેં કુંડલ મુખ પર મોરલી, શિર પર છતર ઢરાઈ. બેરાગન મેરી. (૨.) મચ્યેં હું મુસાફર, તેરે વતનકી ખાકમેં ખાક મિલાઈ. બેરાગન મેરી. (૩.) કહેત રતનબાઈ મુરસીધ મેરે, કરો મિલનકી તઈઆરી. બેરાગન મેરી. (૪.)

જોગી ઇજ રાગ.

જોગન બનકર આઈ, મેરા રમતા જોગી, જોગન બનકર આઈ, મેરા પેઆરા જોગીં જોગન બનકર આઈ. (ટેક.)

જોગન ભઈ જબ કેઆ ફલ પાઈ, અંગ ભભુત રમાઈ. મેરા રમતા જોગી. (૧.) કાંહાં હુએ તુંમારા વતન ઠીકાંનાં, તેરે ઈશકુંને મુજકું જલાઇં. મેરા રમતા જોગી. (૨.) હાથમેં જોલી કમર કછોટી, સઈઆંને વિલડી લુટાઈ. મેરા રમતા જોગી. (૩.) કહેત રતનબાઈ મુરસીધ મેરે, મુખપર મોરલી બજાઈ. મેરા રમતા જોગી. (૪.)

ભજન.

અરે મીરાંબાઈ છોડીદે છોડીદે કાંઈ બાના કેરી લાજ, બાનાનીઊ લાજું સામળીઓ વાલો રાખશે. (ટેક.)

અરે મીરાંબાઈ જનમેઆંરે જનમેઆં કાંઈ સાતમ સોમવાર, રાઠોડાનાં કુલમાં મીરાંબાઈ અવતરેઆં. (૧.) અરે મીરાંબાઈ આલુંરે આલું તમને સોલે શણગાર, તુલસીની માલા એ મીરાંબાઈ દૂર કરો. (૨.) અરે રાંણાજી નથીરે જોતાં તારા સોલે શણગાર, તુલસીની માલા એ રાણા મારે રદે વશે. (૩.) અરે મીરાંબાઈ લજવેઆંરે

લજવેઆં તારાં માનેરે બાપ, કુટંબનેતો લજવેઆં એ સાહેર તારાં સાસરાં. (૪.) અરે રાણાજી નથીરે લજવેઆં મારા માઇને બાપ, કુટંમને તો નથી જલવેઆં સાહેર મારાં સાસરાં. (૫.) અરે મીરાંબાઈ કેથ રેઆં છે કાંઈ રજપુતોનાં રાજ, વખડા દઈને રાણું તમને મારશે. (૬.) અરે મીરાંબાઈ પેલો પીઆલો લીધો જમણેરે હાથ. બીજેરે પીઆલે વડ મંઢણુ ફુલેઆં. (૭.) અરે મીરાંબાઈ ત્રીજે પીઆલે ઉતરેઆં શ્રીભગવાન, ચોથેરે પીઆલે વખડા આરોગિઆ. (૮.) અરે મીરાંબાઈ ચાલેઆછો તમે માજમ રાત, દુવારકાંને મારગે એ મીરાં રથ જોડેઆં. (૯.) અરે રાણાજી મારા સાધુડાને દુઆરકાંની છાપ, મારે રે છાપુ એ ધંણી તારા નામનીરી. અરે મીરાંબાઈ છોડીદે. (૧૦.)

ભજન.

લાલ વેરાગણ થઈશું રાણાજી, અમે જોગ વેરાગણ થઈશું. (ટેક.)

ઊંચીરે મેડી અમને નહી જોઈએ રાણાજી, છાજલ ઝુપડામાં રહીશું; રાણાજી અમે લાલ વેરાગણ થઈશું. (૧.) સોનાની થારી અમને નહી જોઈએ રાણાજી, કુટલ તુંબડામાં જમશું. રાણાજી અમે લાલ વેરાગણ થઈશું. (૨.) હીરને ચીર અમને નહી જોઈએ રાણાજી, ભગમાંતે લુગડાં કરશું. રાણાજી અમે લાલ વેરાગણ થઈશું. (૩.) બાઈ મીરાં કહે છે પ્રેભુ ગિરધરના ગુણ, સંતુનાં ચરણુંમાં રહીશું. રાણાજી અમે લાલ વેરાગણ થઈશું. (૪.)

ભજન.

જમનાંને આરે હો સખી, હુંતો ભુલી કાંઈ મોતીડાનું હાર; વાલંભજી હુંતો ભુલી કાંઈ હઈડા કેરો હાર, જમનાંને આરે હો સખી હું તો ભુલી. (ટેક.)

એક એક મોતી મારે સવા સવા લાખનું રેહાં, તેનું રે ગડાવેઓ નવસરોહાર. જમનાંને આરે. (૧.) સાસુડી જુઠી મારી નણંધ હઠી-

ક્ષી રેહા, એ નાનરીઓ દેવરીઓ દેશે ગાર. જમનાંને આરે. (૨.) જરજમનાંને આરે રાશ રચેઓ રેહાં, સોલસો રે ગોપીઊમાંહે રૂડો કાન. જમનાંને આરે. (૩.) બાઈ મીરાં કહે છે પ્રભુ ગીરિધરના ગુણ રેહાં, એ હું તો તમને ભજીને થઈ છું પાર. જમનાંને આરે. (૪.)

ભજન.

સદા આનંદમે રેના મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી બાવા કેઆ દિલગીરી સદા આનંદમે રેનાંજી. (ટેક.)

કબુક ચડનાં વારી અલલ વછેરા, કબુક પેગ્યાથે પાંઊં ચલનાં. મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી. (૧.) કબુક ખાનાં વારી ઘુંવ મલીધા, કબુક ઠંઢા ટુકરા ખાંનાં. મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી. (૨.) કબુક પેરનાં વારી શાલ ધુશાલા, કબુક લંગોટીમેં રેનાં. મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી. (૪.) કબુક સોનાં વારી સેજ પલંગ પર, કબુક ગોધરી ઓઢલેનાં. મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી. (૫.) બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધરના ગુણ, ચરણ કમલ ચિત ધરના. મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી બાવા કેઆ દિલગિરી. (૬.)

ભજન.

કેઆં વશીએં ભાઈ અમે કેઆં ફરીએં દમ લાગોરે ડુંગરમાં. એ અમે કેઆં વશીએં રે. (ટેક.)

ઉડવાને જાઈએં અમે ઉડીન શકીએ વાલા, બેસી રહીએં તો અમે બરી મરીએં. દમ લાગોરે ડુંગરમાં. (૧.) વનટા મેળીને અમે કેઆં પણ જાઈએં વાલા, અવસર આવે તો અમે ટાણે વરીએં. દમ લાગોરે ડુંગરમાં. (૨.) સગાં કુટંમની કુડી છે માયા વાલા, તેને મેળીને અમે ભેગા ફરીએં. દમ લાગો રે ડુંગરમાં. (૩.) બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધર ના ગુણ વાલા, સંતુનાં ચરણું માંહે શિર ધરીએં. દમ લાગોરે ડુંગરમાં. (૪.)

ભજન.

લાગો મારો નેડલો કાં છોડો રાંણાજી કાં મેલ રાંણાજી, હું જનમની જોગણ છઊં હું હું જી. (ટેક.)

સતી આવેઆ પરોણલે ને માંગે વસતુ બે ચાર, ધુંણી પાંણીનેરે સાથરો; એને સપત ગરડા કેરા અંનરે રાણાજી અંન રાણાજી, હું જનમની જોગણ છઊં હું હુંજી. લાગો મારો. (૧.) હાંજી હાંજી શું કરોને હાંજી કરે ઘરનાં કાંમ, રોમે રોમે રાંમ રંમી રીઆ; એને ફુલડા કેરીઊ વાસુ રાંણાજીરે વાસ રાંણાજી, હું જનમની જોગણ છઊં હું હુંજી. લાગો મારો નેડલો. (૨.) મીરાં મોલેથી ઉતરેઆંને રાંણે પકડી છે બાંએ, શિર રે કાપીને મીરાં ફેંકી દીધાં એને શામળીઓરે સંઘાતી રાંણાજી સંઘાત રાંણાજી, હું જનમની જોગણ છઊં હું હુંજી; લાગો મારો નેડલો. (૩.) પાધર તંબુ તાંણિઆ, ને ડેરા દિધા આસમાંન, રાંણુને મીરાં બોનું એક થીઆં, એને જાવું મલારને અંજારે. રાંણાજી અંજાર રાંણાજી, હું જનમની જોગણ છઊં હું હું જી, લાગો મારો નેડલો. (૪.) મીરાં જાયા મીણતાંને સાસરીઆં ચીતરોડ, મીરાંને ગુરૂ ગિરધર ભેટીઆ એણે નવ કરોડ નાગનાં ઘર નાથેઆ રાંણાજીરે નાથ રાંણાજી, હું જનમની જોગણ છઊં હું હું જી, લાગો મારો નેડલો. (૫)

ભજન.

નિત નિત ભજીએ તારો નામ તારો નાંમ તારો નાંમ રે, પ્રેમ થકી અમને પ્રભુ મડેઆરેજી. (ટેક)

અનડોન ભાવે નેણે નિંધરાન આવે વાલા હાં, સેજે પધારો મારા શાંમ મારા શાંમ મારા શાંમરે. પ્રેમ થકી અમને પ્રભુ મડેઆંરેજી, નિત નિત ભજીએં. (૧.) ગોકુલ ગામમાં ઘેલી ફરૂં છું વાલા હાં, કાંતા ભુલી છું ઘેલા કાન ઘેલા કાન ઘેલા કાનરે. પ્રેમ થકી અમને

પ્રભુ મડેઆરેજી, નિત નિત ભજીએ. (૨.) આતમ મારો તમ વિનેઆં તલખે વાલા હાં, મોહન મિલેઆની મુંને હાંમ ઘણી. હાંમ હઈડે હાંમરે, પ્રેમ થકી અમને પ્રભુ મડેઆરેજી, નિત નિત ભજીએ. (૩.) બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધરના ગુણ વાલા હાં, છેલી બાકીનાં, રામો રામ. રામો રામ રામો રામરે, પ્રેમ થકી અમને પ્રભુ મડેઆરેજી, નિત નિત ભજીએ. (૪.)

ભજન.

રેનાં નહીરે ઈસ દેશમેં, ચલના હએ પરદેશમેં, અભરે મત જુલનાં હો મેરી માઈ. (ટેક)

કાયાની પુછે પરાણી આરે, તેરી મેરી કેસી સગાઈ; આવેગો જમરો લે જાએગો જીવડો, જાકર જગલ વસાઈરે. અભરે મત જુલનાં. (૧.) સભરે જાતકી જડીરે મગાઈરે, સોને રૂપેમેં મડાઈ; ઈ રે જડીરે કુછ કામ ન આવે, અધલ ધણીકી આઈરે. અભરે મત જુલનાં. (૨.) પાચરે સાત હાથ કપડા મંગાયા રે, ઉસમે કાયા કું ઢકાઈ; ચારોરે ભાઈઓ મીલ કર ચલેઆં, પણ જાનકી એકલી સોંઢાઈરે. અભરે મત જુલનાં. (૩.) મઈઆરે તેરી બાર માસ રૂવેરે, ભેનાં રૂવે દશ માસ; ધરકીરે ઈસત્રી તીન દિન રોવે, ફિર માંઢણ ધરવાસરે. અભરે મત જુલનાં. (૪.) ગાડારે ભર કર લકડા મંગાયારે ઉસમે કાયાકું જલાઈ; સગોરે કુટંમ તારો મલી કરી બેઠો, પણ ત્રુટ ગઈની સગાઈરે. અભરે મત જુલનાં. (૫.) બાર રે રૂવે તારી ભેનાં ભાંણેજારે, ધર રૂવેરે લુકાઈ; કહેત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ, હંમકું રૂવે તાંકું રામ ધોહાઈરે અભરે મત જુલનાં હો મેરી માઈ રેનાં નહી ઈસ દેશમેં. (૬.)

ભજન.

અરે મારી કાયાના ઘડનારારે; કાચી કીઓરે ઘડી મોરી કાયારે. (ટેક.)

કાચી છે કાયાને કુડી છે માયાને કુડીઆ લેખ લખાયારે. કાચી

કીઊરે ઘડી. (૧.) ઘટડામાં ગંગાને ઘટડામાં જમનાં, ને ઘટડામાં તીરથ નાયારે. કાચી કીઊરે ઘડી. (૨.) ઘટડામાં એરણ ઘટડામાં વેરણ ઘટડામાં ઘાટ ઘડાયારે. કાચી કીઊરે ઘડી. (૩.) ઘટડામાં વાડીને ઘટડામાં કુવો, ને ઘટડામાં સીંચણ હારારે. કાચી કીઊં રે ઘડી. (૪.) ઘટડામાં તાલાને ઘટડામાં કુંચી, ને ઘટડામાં ખોલણ હારારે. કાચી કીઊંરે ઘડી. (૫.) ઘટડામાં ચંદાને ઘટડામાં સૂરજ, ઘટડામાં નવલખ તારારે. કાચી કીઊરે ઘડી. (૬.) કહેત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ, ને કોણ મુખ રાંમ રસ પાયારે. કાચી કીઊરે ઘડી. (૭.)

ભજન.

સાથીડો રીસાણું તેને કોએરે મનાએ, મુને ભરજોભનમાં મેલીરે હાલેઓ રીસાવીને જાએ. સાથીડો રીસાંણું હું હું હું, તેને કોણ મનાવા જાએજી. (ટેક.)

કાચી મટીકા ઘાટ ઘડુલા, સો પણ ફુટી જાએ; પરદેશીકી પરીતડી, સો પલમાં ત્રુટી જાએ. બાઈઊ મારો સાથીડોજી, સાથીડો રીસાંણું. (૧) પાંજરમાંથી પોપટ ઉડેઓ, પાંજર જોલા ખાએ, સાલીઊં મલઈઊ સાંમટીઊં, પછે અવરા મંગલ ગાએ. બાઈઊં મારો સાથીડોજી, સાથીડો રીસાંણું. (૨.) સતગુરૂ કી તું સેવા કરલે, ચિત કમલ ખુલજાએ; ગિઆન ગુરૂકા રદેમે રખલે, થાનાર હોએસો થાએ. બાઈઊં મારો સાથીડોજી, સાથીડો રીસાંણું. (૩.) પંચ તંતવકા પીઉ હમારા, સો પણ મલેઆ ન જાએ; કહેત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ, તારી વેકુંઠ વાતું થાએ. બાઈ મારો સાથીડોજી, સાથીડો રીસાંણું તેને કોએરે મનાએ.(૪)

ભજન

જાગતો નર સેવ ગોરખ જીવતો નર સેવ, તુંને મલે નિરંજન દેવ, મનછા માલણી ગોરખ જાગતો નર સેવ. (ટેક.)

પથરકી એક મૂરત ઘડઈ, રદે ધરેઆ પાંઊજી; પથરમાંહેજો સાચ

હાએ, તો ધડાણુ વારાને ખાએ. મનછા માલણી, ગોરખ જાગતો નર સેવ. (૧.) ફુલ મ તોડો માલણી, ઈસ ફુલમાં છે જીવજી; જીવતાનાં શિશ કાટે, કર પથરની સેવ. મંનછા માલણી ગોરખ જાગતો નર સેવ. (૨.) સેવ સુંઆરી લાપશી, અમરત ભોજન સારજી; જમણુ હારો જંમી ગિઓ, ઈતો પથર આગલી ભાવ. મનછા માલણી ગોરખ જાગતો નર સેવ. (૩.) પથર પૂજે હર મલે તો, મએ પૂજું સારા પાડજી; તેખાં ભલી ઘંટડી, જો પીસ ખાએ સંસાર. મનછા માલણી ગોરખ જાગતો નર સેવ. (૪.) એક ન ભુલા ધોએ ન ભુલા, ભુલા જગ સંસારજી; એક ન ભુલા કબીરા, જેને રદે રેઓ વશાવાસ. મનછા માલણી, ગોરખ જાગતો નર સેવજી, જાગતો નર સેવ. (૫.)

ભજન.

વેરણ નિધરાતું કાંહાંસેરે આઈ, સોઈ સોઈ સારી રૈન ગમાઈ. વેરણ નિધરા. (ટોક.)

નિધરા કહે મેંતો ખાલી ભોરી, ભડે ભડે મુનિવરકું નાખું ઢોરી. વેરણ નિધરા. (૧.) નિધરા કહે મેંતો અબલા ખલીઆ, ભરમાં વિશાનું મહેસર છળીઆ. વેરણ નિધરા. (૨.) નિધારા કહે મેં તો જમકેરી દાસી એક હાથ મુદગડ ધુજે હાથ ફાંશી. વેરણ નિધરા. (૩.) કહેત કબીરામેં અબ નહીં સોઊં, રામ રટન મેંતો ઘટમાંહે જોઊં. વેરણ નિધરા. (૪.)

ભજન.

ઈસ ધરજીકા મરમ ન પાયા, જિને ઈયે ચોલા અજબ બનાયા. ઈસ ધરજીકા. (ટોક.)

પાંનીકી સુઈ પવનકારે ધાગા, સીવતે સીવતે નવ માસજ લાગા. ઈસ દરજીકા. (૧.) પાંચ તતવકેરી ગોધડી બનાઈ, ચંધા સૂરજ ધોએ થગડી લગાઈ. ઈસ ધરજીકા. (૨.) જતન જતન કરી મુંગટ

બનાયા, હીરા લાલ ઘો રતન જડાયા. ઈસ ધરજીકા. (૩.) આપહી-સોવે આપ બનાવે, પુરાણ પુરશકું આપ ખિલાવે. ઈસ ધરજીકા. (૪.) કહેત કબીરા સુનો મનુવાં મેરા, ખીર નીરકા અબ કરોરે નિવેડા. ઈસ ધરજીકા. (૫.)

ભજન.

રામ લેર લાગી ભજન લેર લાગી, કબીરા બગડેઆ જિસકું રામ લેર લાગી. (ટેક.)

પાંનીકી સંગતે પથર બગડેઆ, બગડેઆ બગડેઆ માંહે રતન નિવડેઆ. કબીરા બગડેઆ જિસાકું રામ લેર લાગી. (૧.) છાછ કી સંગતે દુધ બગડેઆ, બગડેઆ બગડેઆ માંહે ધરત નિવડેઆં. કબીરા બઘડેઆ જિસકું રામ લેર લાગી. (૨.) સારી વનરાએમે એક લીં-બડા બગડેઆ, બગડેઆ બગડેઆ માંહે ચંદન નિવડેઆ. કબીરા બ-ગડેઆ જિસકું રામ લેર લાગી. (૩.) સાધુકી સંગતે કબીરા બગ-ડેઆ, બગડેઆ બગડેઆ માંહે સંત નિવડેઆ. કબીરા બગડેઆ જિ-સકું રામ લેર લાગી. (૪.)

ભજન.

જોતાંરે જોતાં અમને જડેઆં રે, સાચા સાગરનાં મોતી. (ટેક.)

ઝીણાં ઝીણાં મોતીરે હાં, હું તો નેણલે પરોતી, તરવેણીનાં તી-રથમાં. સાચા સાગરનાં મોતી, જોતાંરે જોતાં. (૧.) નીલા નીલા મોતીરેહાં, સંતો પીળા પીળા મોતી, ગગન મંડલમાં હીરલારે, સાચા સાગરના મોતી જોતાંરે જોતાં. (૨.) એવાં એવાં મોતીરેહાં, સંતો કોઈ લાવે ગોતી, તેની બનું હું તો દાસીરે, સાચા સાગરનાં મોતી, જોતાંરે જોતાં. (૩.) કહેત કબીરા રે હાં, તમો સુનો મેરે સાધુ, સાધુ લેજો મોતી ગોતીરે, સાચા સાગરનાં મોતી જોતાંરે જોતાં. (૪.)

ભજન.

એકલડીરે મત મેલરે, સાથીડાં એકલડી રે મત મેલ. (ટેક.)

આંખોને ઉગોને ફેરીને લાગી વાલા, લીંબડાની જોડા જોડ રે. સાથીડા એક લડીરે મત મેલ. (૧.) મારે આંગણીએ દીવડો બરે છે વાલા, તુંછો બતીને હું છઊં તેલરે. સાથીડા એકલડી મત મેલ. (૨.) તુછો વાડી માએલો મોરલોરે વાલા, હું છઊં વગડામાંએલી ઢેલરે. સાથીડા એકલડીરે મત મેલ. (૩.) કાજી મહંમધ કેરી વિનતીરે વાલા, રહી જાશે મીઠડાં બોલરે. સાથીડા એકલડી મત મેલ. (૪.)

ભજન.

મતા કરો મેરી વાતડીઆં, મેં અછુપ નાગર ભરામનીઆં. ગુરૂ મતાં કરો મેરી વાતડીઆં હાંજી. (ટેક.)

તીતર ખાયા લાવર ખાયા, ખાયા મોર કુંજડીઆં; ગુરૂ ખાયા મોર કુજણીઆં હાંજી; પખંણ જાતમાં એટલો છોડેઓ, એક ચાંચ ઘો પાંખડીઆં. ગુરૂ એક ચાંચઘો પાંખણીઆં. ગુરૂ મતા કરો મેરીવાતડીઆં હાંજી. (૧.) શશલા ખાયા સાવજ ખાયા, ખાયા રોજ હરણીઆં; ગુરૂ ખાયા રોજ હરણીઆ હાંજી; ચોપગામાંહે એટલો છોડેઓ, એક પુછ ઘો શીંઘડીઆં. ગુરૂ એક પુછ ઘો શીઘડીઆં. ગુરૂ મતાં કરો મેરી વાતડીઆ હાંજી. (૨.) મટી ખાયા માંસ ખાયા, ખાયા જલકી મછલીઆં; ગુરૂ ખાયા જલકી મછલીઆં હાંજી; ઈસ મટીમાં એટલો છોડેઓ, એક દોઈ ઘો ઢાંકણીઆં. ગુરૂ એક દોઈ ઘો ઢાંકણીઆં. ગુરૂ મતાં કરો મેરી વાતડીઆં હાંજી. (૩.) જમીન ખાયા આશમાન ખાયા, ચંધાશુરજ શિરોમણીઆં; ગુરૂ ચંધા શુરજ શિરોમણિઆં હાંજી; મછુંધર પ્રતાપે ગોરખ બોલેઆ, અનેક જુગના લાગણીઆં. ગુરૂ અનેક જુગના લાંગણીઆં. ગુરૂ મતાં કરો મેરી વાતડીઆં હાંજી. (૪.)

ભજન.

એવાં જીઆરે જોવું તીઆં દુખીઆં મેરે લાલ, તન ભવ સુખીઆ કોએ નવ ધેખેઆ. એહેજી હોજી. (દોઢ.)

રાજાભી દુખીઆ પરજા પણ દુખીઆ એહેજી હોજી, એવા નર રે નારીને ઘણા દુઃખ હોએ. તન ભવ સુખીઆ. (૧.) ધરતી ભી દુખીઆ અભર દુખીઆ એહેજી હોજી, એવાં પવન પાણીને ઘણા દુખ હોએ. તન ભવ સુખીઆ. (૨.) જોગીભી દુખીઆ જગંમ દુખીઆ એહેજી હોજી, એવા સનેઆસીને ઘણા દુખ હોએ. તન ભવ સુખીઆ. (૪.) ચંદાભી દુખીઆ શુરજ દુખીઆ એહેજી હોજી, એવા નવ લખ તારાને ઘણાં દુખ હોએ. તન ભવ સુખીઆ. (૫.) મછુંધર પ્રતાપે જતી ગોરખ બોલેઆં એહેજી હોજી, એવા હરીને ભજોતો ઘણા સુખ હોએ. તન ભવ સુખીઆ કોએ નવ ધેખેઆ એહેજી હોજી. (૬.)

ભજન.

કરવાતુંરે વીરા કરવાતું, મારા કરમમાં લખેલ જોગરે, જોગ લીધોમેં કાયા કારણે. (દોઢ.)

આંબાની ડારપર કોએલ બોલે હાં, બોલે અમરત વાણીરે, બપઈઆ જીવો જીવો, કરવાતું. (૧.) ગોપીચંદ રાજા જાણા જલ ભરવા ગેઆતા હાં, નેનુંમાં અકસર નામરે. બપઈ આં જીવો જીવો કરવાતું. (૨.) સેજુની સાંભરીઊં તુને પલંગ સાંભરેઆં હાં, સાંભરે છે પીંધલાની નાર રે. બપઈઆ જીવો જીવો કરવાતું. (૩.) ગોરખ જતી જાણાં એમ કરી બોલેરે હાં, ઈછા હોએતો આલું રાજરે. બપઈઆ જીવો જીવો કરવાતું. (૪.)

ભજન.

મિઠા મારી આતમના છો આધાર જીવોરે, પારખ મડેઆ અમુને પારખુ. (દોઢ.)

ગંગા ભી નાયા મેતો જમનાં ભી નાયા, હું તો જોગી વિસાંમાં તારી વાટરે; અડસઠ તીરથ ઘરને આંગણીએ, એવો દયારે ધરમનું રૂડો ઠાઠ જીવોરે, પારખ મડેઆ અમને પારખુ મિઠા મારી (૧.) ભરમુનાં ભુલા તમે કીંઆરે ભંમો છો, એવી રેન અંધેરી રૂડી રાતરે; સુનાં મંધરીઆમાં સૂરજ ઉગો, એને પરખીને લેજો પરભાત જીવોરે. પારખ મડેઆ અમને પારખું મિઠા મારી (૨.) જુઆંની જોભનીઆંમાં કાંઈ નવ સમજો, એવાં મૂલ વચન જીનાં બોલરે; પરાણ જવેર એનું પારખુ રે, જેણે ત્રણ ભવનનું કીધો તોલ જીવોરે. પારખ મડેઆં અમને પારખુ મિઠા મારી (૩.) આપે અરૂપી બાવો પવન સરૂપી એવો પાંને પાંને પરકાશરે; મેકણ રાજા એમ બોલેઆરે, હું છઊં ધત ગંગાજીનું દાસ જીવોરે. પારખ મડેઆં અમને પારખુ મિઠા મારી આતંમનાં છો (૪.)

ભજન.

રવીઊંમાં રમતો મેં દીઠોરે બાવો રવી સાંમે રમતલ દીઠોરે બાવો છે જીણોરે છે જીણુંરે એજી (ટેક.)

આપે બાવો આપ સરૂપી રે, સપેતી રંગ સારોરે; બાવો સપેતી રંગ સારોજી; ઈરે પંખીડાને પાંખજ નહી ભાઈ, નાહાદ બુંધસે નેઆરોરે. બાવો છે જીણુંરે છે જીણુંરે હે જી. (૧.) આપે બાવો આપ સમાણુ રે, બાલક રૂપે બોલેઆરે; બાવો બાળક રૂપે બોલેઆજી; પુતર પોઢાડેઓ પારણેરે, ભાઈ આપે તાડા ખોલેરે. બાવો છે જીણુંરે છે જીણુંરે હેજી. (૨.) આગલ છાંયા પીછલ છાંયા, ઈ છાંયા તમારી રે; બાવા ઇ છાંયારે તમારીજી; ઈરે છાંયાંમાં મારો સતગુરૂ બેઠા ભાઈ, છાંયાંથી પણ નેઆરોરે. બાવો છે જીણુંરે છે જીણુંરે હેજી. (૩.) કહે રવીદાસ સંતો ભાણ પરતાપેરે, બાવન અખરથી બારેરે, બાવો બાવંન અખરથી બારોજી; અકળ કળા એની કયામાં નાવે ભાઈ, રમે છે રમ નેઆરોરે. બાવો છે જીણોરે છે જીણોરેજી રવીઊંમાં રમતો.(૪.)

ભજન.

પ્રભુસે પ્રીતડી કરજો મોરી સઈ, કાચી કાયા હવે પડું પડું થઈ, જવાદેઓ જાણ્યા જાણ હવે થઈ, કાચી કાયા હવે પડું પડું થઈ.

(ટેક.)

આરે કાયાનું હંસા કોટ બનાયો પરાણી કોટ બનાયો, કાંકરી કાંકરી જાશે એની વઈ. કાચી કાયા હવે પડું પડું થઈ. (૧.) આરે કાયાની હંસા ઓછી આવરધા પરાણી ઓછી આવરધા, વાંસેની વેરણ નિંધરા થઈ. કાચી કાયા. (૨.) મેરે જાણ્યો વાલો મંધર પધારેઆ પરાણી મંધર પધારેઆ, સેજુ બિછાવતાં ઘેલી હવે થઈ. કાચી કાયા. (૩.) કહે કવિ સાંભળો દાસ તમારો પરાણી દાસ તમારો, ચરણે આવેઆની લજ રાખો મોરી સઈ. કાચી. (૪.)

ભજન.

ચિતડામાં લાગો ચારો ચિતડામાં લાગો ચારો, ઘડીએ મુજને વિસરેન કાનુડો કારો. ચિતડામાં લાગો હો ચિતડામાં લાગો. (ટેક.) ભુલો મન મારો ફૂરે ભટકતોરે, મૂરખ મન ને વારો જોજોરે મૂરખ મનને વારો; ઘડીએ મુજને વિસરે ન કાનુડો કારો, ચિતડામાં લાગો (૧.) તમ વનેઆનાં અંનડા ન ભાવેરે, ખારલ ને સુખારો; ઘડીએ મુજને વિસરે ન કાનુડો કારો, ચિતડામાં લાગો. (૨.) આરે જોબનીઉં ચાર દીનું ચટકોરે, નેણલા ખંણી ખંણી નારેઓ; ઘડીએ મુજને વિસરે ન કાનુડો કારો, ચિતડામાં લાગો. (૩.) બોલે હાસંમરા દાસી તમારીરે ધૂંસ ધંણી લઈ ધારેઓ; ઘડીએ મુજને વિસરે ન કાનુડો કારો, ચિતડામાં લાગો. (૪.)

ભજન.

આજ બોલેઆં છે પ્રેમ વાણીરે, પરબેથી મુજને જેટી સાધુડા મડે આરે. (ટેક.)

એ વાલા આરે અગનીમાંથી અમને ઉગારોરે, બુડત જાલો મોરી બાંયાંરે. પરબેથી મુજને. (૧.) એ વાલા ગજરે રાજાનાં જેદીં જુડ વિટાંણાંરે, વિઠલ ચડેઆ એની વારેરે. પરબેથી. (૨.) એ વાલા સગાંરે કુટંભની મેં તો મરજાધા મેલી રે, ખલકોને ટોપી એને કાજેરે. પરબેથી. (૩.) એ વાલા ગુરૂને પરતાપે સીધી સેલાની બોલેઆરે, હાલ ફકીરી ખાવંધ તેરીરે. પરબેથી મુજને જેદાં સાધુડા મડેઆંરે.(૪.)

ભજન.

બેની વેરાગ એની વાટડીએરે, હાલો હરિ જન એની હાટડીએરે. (ટોઢ.)

એ વાલા હીરલાનીઊં વંણજુ તમેં કરો વેપારીરે, કાંતકી મત ધરમ ધાતંણીએરે. હાલો હરિ જન. (૧.) એ વાલા પરેમનાંરે પાલવ તમે પેરો સુઆગણુરે, રંગતાં જામેઓ છે ભીભા ભાતડીએરે. હાલો હરિજન. (૨.) એ વાલા નાથજી તમને હું તો નેંણ થકી નરખેઆંરે, અનુભવ કીધાં બોલી આંખડીએરે. હાલો હરિજન. (૩.) એ વાલા દાસ દેવો કહે સંતો દેવીદાસ ચરંણેરે, તાડી લાગી છે ગુરૂ તંમ વડીએરે. હાલો હરિજન એની હાટડીએરે. (૪.)

ભજન.

એક દાડે જાવુંરે પરાંણી ઉજડ પાડે રે, આવો લાદંણ ઘેલો માનખો મેલીને. જાવું એક દાડે. (ટોઢ.)

ઘરની ઈશત્રીરે તુંને જાપે વોરાવે, કુટંમ વોરાવે તુંને ઉજડ પાડેરે. આવો લાદંણ ઘેલો. (૧.) ઉધારો ઉછીનું તુંને કેટલોક ચાલશે, કાયાનું જુપડો લીધો વગર ભાડે રે. આવો લાદંણ ઘેલો. (૨.) સંમધંર જેવીઊંરે તુંને લેરૂં રે લાગશે, સઉ કોઈ જેવાને આવે કાટલ દાડેરે. આવો લાદંણ ઘેલો. (૩.) દાસ દેવો કહે સંતો દેવીદાસ ચરણેરે, કાયાનું બંધાંણ બાંધેઓ કાચે ત્રાગડે રે. આવો લાદંણ ઘેલો. (૪.)

ભજન.

લેર લાગીરે સંતો લેર લાગીરે, માહાંધરીઆમાં આખર લેહેર લાગી. / (ટેક.)

ઓલીકોરે ગંગા વાલા, ઓલીકોરે જમનાં; વચમાં બેઠો મારો સાંમ સુઆગી, માહાધરીઆમાં. (૧.) ઓલીકોરે જાધવ રાએ, ઓલીકોરે માહાધવં રાએ; વચમાં નારાએણજીની નોબત વાંગી, માહાધરીઆમાં. (૨.) દોરી દયાલને હાથે વાલા, ગધકો ગોવિંદની શાથે; પ્રેમ પલીતેં વાલે નારધાગી, માહા ધરીઆમાં. (૩.) દાસ દેવોની કહે, બેડલીમાં છઈએ વાલા; બેડલી ઉતારો ધરીઆ પાર જાગી, માહાધરીઆમા આખર લેર લાગી. (૪.)

ભજન.

તારો કુબજાસેં મન માનેઓ, હમશું અબોલના માહારાજ. તારો કુબજાસેં. (ટેક.)

હમકુ કહે સીંગાર ઉતારો, ધરષ અંજન સભ ધોઈ ઢાલો; આંષ લગાવો ભભુત, પેરો અચોલના. માહારાજ તારો કુબજાસેં. (૧.) જમનાંકે નીર તીર ધેન ચરાવે, ભસરી મેં કુછ અચરત ગાવે; મીઠી તાન સુનાવે, બોલે બોલનાં. મહારાજ તારો કુબજાસેં. (૨.) હમેરો કહેઓ સુંનેઓ વિખ લાગે, પ્રેમ રસ જાઈ ઉનસું ચાખે; ઊંનસે હિલ મિલ રેના, હંસનાં બોલનાં. માહારાજ તારો કુબજાસેં. (૩.) હમેરી પ્રીત તેરે સંગ લાગી, લોક લાજ સભ તબહી તેઆગી; બાઈમીરા કહે પ્રેભુ ગીરધરના ગુણ, ભંન ભંન દોલનાં. માહારજ તારો કુબજાસેં. (૪.)

ભજન.

જેસર કરીલે વિચાર માંથે જમકેરી માર; સપંના જેવોરે સંસાર, તોરીરાંણી કરે રે પુકાર. (૧.) આવોને જેસર રાએ પ્રેમથકી આપણે

મડીએઁરે, એવા પુરા સંત હોએ તીઆં જાઈ ભડીએઁરે. એહેજી હોજી.

(ટોક.)

ગુરૂનાં ગુણનો નહી પાર, ભગતી છે ખંનાકેરી ધાર; નુગરા કેઆ-જાણે સંસાર, ગરૂનાં જપો અમર જાપ. આવોને જેસર રાએ. (૨.) આવેઓ તારો અનુભવી અવતાર, માથે સતગુરૂ સાર; જાણુ મારે ધ-ણીને ધરબાર, બેડલી ઉકારો ભવ પાર. આવોને જેસર રાએ. (૩.) છીપતો સંમુધરમાં થાએ, મોતીડા સુવાટે વરતાએ, એની સકુલ કંમાઈ, મોગે મુલેરે વેચાએ. આવોને જેસર રાએ. (૪.) ઈ મોતી એરણમાં ઓરાએ, માથે ગણુ કેરા ગાએ, કુટેએ ફટકીઆ કેવાએ, એનીઊં ખરે ખબરૂં થાએ. આવોને જેસર રાએ. (૫.) નધીએઁ નિત નાવા જાએ, કોએલા ઉજલા ન થાએ; ગિનકાંનો બેટો બાપ કેને કેવા જાએ, એવાં માવઠાનાં નીર સંતો થડમાં વેરાએ. આવોને જેસર રાએ. (૬.) દૈખા દેખી કરવાને જાએ, તે નર અધુરીઆ કેવાએ; દીવો લઈ કુવે પ-ડવા જાએ, એને મોઢે નુર ન વરશાએ. આવોને જેસર રાએ. (૭.) ચંધા સુરજ આકાસ, નવલખ તારા એની પાસ; પવન પાણીનું પર-કાશ, સઊં લોક કરે એની આશ. આવોને જેસર રાએ. (૮.) જેસર વીચારીલે મન, આવાં ભાવનાં ભજન; તોરીરાંણી કરે રે આરાધ, સંતુનું ઊંમરાપુરમાંહે વાશ. આવોને જેસર રાએ પ્રેમ થકી આપણે. (૯.)

ભજન.

વિકરમ કીધા કામ તોરી રાંણી વિકરમ કીધાં કામ, માંરી બેડલી આગી નહી તરે; તોલરદેરે જેસર કહે છે, પાપ કરો પરકાશ જાડેજા પાપ કરો પરકાશ; તારી બેડલીને બુદવા નહી દઈએ, જાડેજારે તોરલ કહે છે. (ટોક.)

જેટલા માથાનાં વાર તોરીરાણી જેટલા માથાનાં વાર, એટલા અ-વગુણ મેં કરેઆ. તોરલદેરે જેસર કહે છે વિકરમ. (૧.) ગોધરેથી વારેલ ગાંએ તોરીરાણી ગોધરેથી વારેલ ગાએઁ, એવાં વાછરૂં

વછોડા મેં કરેઆ. તોરલદેરે જેસર કહે છે વિકરમ. (૨.) લુંટી કુંઆરી જાન તોરીરાણી લુંટી કુઆંરી જાન, માંહે દશ વીશ મોડબંધ માર્યા. તોરલદેરે જેસર કહે છે વિકરમ. (૩.) બોલેઆં જેસર પીર તોરીરાણી બોલેઆં જેસર પીર, મુંને સંતુંને ચરણે રાખજે. તોરલદેરે જેસેર કહે છે વિકરમ. (૪.) તું તારો ધરમ સંભાર જાડેજા તું તારો ધરમ સંભાર, તારા અનુભવ આદા આવશે. જાડેજારે તોરલ કહે છે વિકરમ કીધાં કાંમ તોરીરાણી વિક- રમ. (૫.)

ભજન.

સંગતરે કીજે રૂડા સાધની, જે કોએ માતમ જાંણેરે; ભાગમાં હોએ તોરે પામીએ, દરશન ન મળે નાણેરે. સંગતરે કીજે રૂડા સાંધ. (ટોઢ.)

સાત સરોવર સરસરી, જાતાં ચલ કર જાવેરે; ઓરનકુરે પાવન કરે, આપે પાવન થાવેરે. સંગતરે કીજે રૂડા સાધની. (૧.) સતગુરૂ ધોબી સરીખડા, જે કોઈ સરણે જાવેરે; સમરણ સાબુને ગિનાન જલ, મનકા મેલ છોડાવેરે. સંગતરે કીજે રૂડા સાધની. (૨.) હુરને હુરીજન એક હુએ, તમે ધોએ મત ધેખોરે, જેમ હંસ કાયા માહે જાંણીએ, તે નિશચે કરી લેખોરે. સંગતરે કીજે રૂડા સાધની. (૩.) જેને હરખ શોક વેઆપે નહિ, તેતો ત્રીગુણસેં નેઆરા રે; હરવ કહે તેતો હરિ સરીખા, નગમ કરે રે પુકારારે. સંગતરે કીજે રૂડા સાધની. (૪.)

ભજન.

જેને ધરે હરિ જન હરી જસ ગાએ, તેતો નિત ગંગામાં નાએ; સુરત દઈને સાંભલે, તેનું સરીર કોમલ થાએ. જેને ધરે હરિજન.(ટોઢ.)

ભાઈરે ધર આગલ ગંગા વહે, તારે સીધને છેટે જાએ; સાધુ મુખે પ્રગટ છે ગંગા, તેનું પવિત્ર વહે પરવાહે. જેને ધરે હરિજન. (૨.) ભા- ઈરે સાધું સંતે મલી ધારણ બાંધી, તીઆં ગિનાંન ગંગા તુલાએ; તપ

તીરથ વરત જોગ જગંન ફૂલ, તેતો સરવે સાંધણમાં જાએ. જેને ઘરે હરિજન. (૩.) ભાઈરે એ ગંગાનું માતંમ મોટું, તેતો મુખે કયો નવ જાએ; કરશન કહે ભાઈ હરિના હરીજન, તેતો હરિ સરીખાં થાએ. જેને ઘરે હરિજન. (૪.)

ભજન.

એજી ધન ગુરૂ દેવ કરપા અમપર કીધી, ભાઈ બુદ તણી બાંહ્ય ગરહીને લીધી, તે સંસાર સાગર લોઢમાંરે. (૧.) એવો આતમ ધરમ કહેઓ નિજ મંત્ર, શ્રી હરિ રૂપ ધરેઓ સોઊં તંત્ર, તો પાર આવેઓ આ પંથનોરે. (૨.) જેનેરે કાજે તપ તીરથ કરતી, મારો ઘરડો ભુલીને હુંતો જોતીને ફરતી, મારે ગુરૂએ સમજાવીઊં મુને સાનમાંરે. (૩.) હવે જીઆરે જોઊં તીઆ મારોરે સામી, અધીક ન્યુન નહી કીઆં ખામી, એતો આદે અંતે મધે એકછેરે. (૪.) એવો પુરણ બ્રહમ પોતા માંહે પોતે, અલગો નહી મલે કીઆ જોતે, ઈતો આકાશની પઠે આતમારે. (૫.) એવા નિરભે નીશાન વતાવેઆછે વેદે, માહાવાએકનાં અરથને ભેદે, તેના શ્રીમુખ વચન સાંખીઆરે. (૬.) સરવે સાસત્ર મુની મલી નિશચે કીધું, માંહુથી પોતાનું પધ સમજીને લીધું, તે જીવંન મુગતછે જોગીઆરે. (૭.) હવે જનમ મરણનું જોખમ ટલીઊં, નામને રૂપ રારૂપમાં મલીઊં, એવાં પરસોતમ પદ પરીછતાંરે. (૮.)

ભજન.

હારે જાંકુ લગા સતગુરૂ બાણ, ઘાયલ કીઊં જીવે. જાંકુ લગા વરેહેધા બાણ, ઘાયલ કીઊં જીવે. જાંકુ લગા. (ટેક.)

રામ રટણ સધાં ભરપુરારે, હારે જાંકુ દેહી દશેઆ નહી નામ, મરજીવેઆ જીવે, જાંકુ લગા. (૧.) ગેઆન ગરીબી સદા ગુલસતાનાંવે, હારે જાંકુ હરધમ તાલ હમેશ, શો પીઆલા પરઘટ પીવે. જાંકુ લગા. (૨.) પ્રેમ પીઆસી ખેલે પીઆ સંગે વે, હારે વાંકી સેજ અનોપમ સાર, અ-

મીરસ વરેહ પીવે. જાંકું લગા. (૩.) ઘાયલકી ઘત ઘાયલ જાનેવે, હારે જાંકુ પ્રેમ પીડા હએઅંગ, બ્રહ્મ રસ વએ પીવે. જાંકુ લગા. (૪.) અંતરમાં એક નિરંતર પરઘટેઓરે, ખોલેઆં નાંનકશા નિરવાણ, અજવાલો એક દીવે. જાંકું લગા. (૫.)

ભજન.

હારે મેરે નેનાકે આગે રહીઓરે, મેરે ગુન અવગુન સબ સઈયોરે; બાનેકી લારમેં ભઈ બયો, સો સતગુરૂ સાંમસે મેરી લગી. લગન રમતે રામસે મેરી લગી, લગન તેરે નામસેં મેરી લગી. (ટેક.)

મેતાં ઠાડી ઘો કર જોડીરે, મેરી સુરત સદાંરો ઘોડીરે; આદે અંતે મધ તોરી, ઓરરો નહી કામસે. મેરી લગી. (૨.) કોઈ પદ પરતીતે પુરારે, વાંકુ નિરમળ વરશે નુરારે; ભાજત અંનહધ તુરા, શો નિરાધાર ધાંમસે. મેરી લગી. (૩.) કોઈ જોગ વેરાગે જાગીરે, વાંકી કરમ ભરંમ ભએ ભાગીરે; કાયા માયા સરવે તેઆગી, સો ગુરૂ તેરે ગેઆંનસેં. મેરી લગી. (૪.) ભેટેઆ ખીંમભાણ રવી રામારે, શાહે સનમુખ નિરખેઆં સામારે; ત્રીકમદાસકી પુરી હામાં, સો રેણું કાર રામસે. મોરી લગી લગંન તેરે નામસે મોરી લગી. (૫.)

ચેલઈઓ.

સેઠ સુધારસા સાધુને સરવેઆરે, વાણીએ પારેઓ વરત; સાધુડા નાવેઆં રેઆ ઉપવાસી, તાવવા લાગાં ત્રત; કરશનજીતો કોઢીઆ થઈને, રે રૂપ અતીતનું લઈને. (૧.) ચંગાવતીએ તો ચરંણામત લીધાં ને, નવરાવીને નાથ; પલંગે પોઢાડીને પવન ઢોરેઆં, સાંમી કીધાં સંનાથ; ખંતે ભોજન ખીરનાં કીધાંરે, પરછીને લઈ આગડે દીધાં. (૨.) ખીર રોટલી અમે જમતારે નથી, નથી અંનડાનું આર; માજન અમે છઊં માંસના આરી, એમ કહે કિરતાર; વચન એવાં બોલેઆ વાધુ, રે સમજી તમે

લેઓને સાધુ. (૩.) કાસાઈ વાડેતો સેઠ પધારેઆ, છપાવી લાવેઆ માંસ; તેની ચંગાવતીએ રસોઈ બનાવી, પરછીને દીધા પાસ; વાંસલ ઢોરે નરને નારી, રે, જમો જમો દેવ મોરારી. (૪.) માસતો અમને માણસનું જોઈએ, પસુ માટીસું નહી પેઆર; અગોર પંથમાં અમે જો વશીએ, ખેલ ખદાંની ધાર; વાણીણા તાએરો વરતજ ફરશેરે, આવી અવનાસીજ મડશે. (૫.) માંગેઓ વેચાતો માણુસન જડે, હઇડેતે ધરવી હાંસ; નરનારીએ બેસીને પરીઆંણ કીધો, દીકરાનું નિરધાર; વાતલડી તો થાશે વશેકે રે, કરસું લઈ સાહેબને લેખે. (૬.) તીઆંથી સુખસમ રૂપ પવન જેવું કીધું, ને ચાલેઆં છે જુગદીશ; આવેઆં પરવેસ ગુરૂ મધે, જેને ઘેર ભણેછે શિશ; સઉને શીખામણ દેએરે, ચેલઈઆને વીગતજ કીએ. (૭.) ભણતર મેલી તું ભાગ ચેલઈઆ, પાશે મારી પરતીત; તારારે માબાપ તુંનેરે મારશે, તારે ધરે આવેઓ અતિત; ધુતારો તે ધુતવી જાશે રે, પછે પછટાવોજ થાશે. (૮.) ઈ શું બોલેઆરે સાંમી હમારા, માબાપ મેલેઆં કેમ જાએ; નવરે મહીનાં જેણે ઓધરમા રાખેઓ, તેના ગુણ ઓશીગણ થાએ; ભગતી મહારાજ શિશાને સાટેરે, જાવું મરતુકને માટે. (૯.) ચેલઈઓ કહે હું ભાગું ભોમીનું, પણ ધરા જાલે ભાર; મેરૂ પરબત ડુલવા લાગે, પણ આકાશનું આધાર; મેરામણ માજાન મુકે રે, ચેલેઆનું સત ન ચુકે. (૧૦.) સીખ આપોને સામી હમારા, જાઈએ પોતાને ઘેર; માબાપ મારીઉ વાટલડીઉં જુવે, ધરે આવેઓ અતીત; ઉપવાસી ને આંટોજ થાશે રે, દામોધર નાથ દુવાશે. (૧૧.) સીખ માગીને ચાલેઓ ચેલેઓ, આવેઓ પોતાને ઘેર; માતાએ મુખનાં મીઠણાં લીધાં, પણ નાખીને નીસવાસ; આવતો કુંવર ઓધરે લીધો રે, મારેઆનું વિચારજ કીધો. (૧૨.) ઈ શું બોલેઆરે માતા હમારી, નાખીને નીસવાસ; આજ ચેલેઆનું સુફલ જનમ, જે માસ ખાએ મહારાજ; ધન ધનછે ભાઈ આજનું દાડો રે, હેતે કરી સંત જમાડો. (૧૩.) માઉ તણું તો મેલી કરીને, કાપેઓ ચેલેઆનું શીશ; અણુઘટતો એણે આદર કીધો, પણ જમાડવાને જગદીશ; ખેલ રચાયો ખરાખરોરે, પરભુ તમે પારણું કરો. (૧૪.) ખાંદણીએ ખાંદીને મુખેથી

હસ્મો, કોરા પાલવ પેર; આખલડીમાં કાજર સારો, હરખે હાલેડા ગાઓ; તોરે તમે સાચા સતી રે, એમ બોલેઓ જુતું જતી. (૧૫.) નાથ કહે મારી નજરે રે, ખરો સત તમારો છે; પણ માતાની સાથે માયા ઘણેરી, તે રાંધીને દે; ભોજનીઆં ભાવતા કીધારે, પરછીને લઈઆગલે દીધાં. (૧૬.) સતવાદી તમે ભઈ સાચારે સતી, પણ અટક અમારે છે; વાંઝીઆનું જમણ અમે જમતારે નથી, એમ અવનાશી કહે; વાતલડી તમે જુવો વિચારીરે, મલી તમે નરનેજ નારી. (૧૭.) સેઠ સુધાએ-રશા કહે, પરગટેઆ હમારા પુરવ જંનમનાં પાપ; ગાઈઊંની મારેઆ ગોધા સમારેઆ, મારેલ મા ને બાપ; ડુંગરમાંતો દમ લગાડેઆરે, જેણુ મારા ખેલ ભગાડેઆં. (૧૮.) ચંગાવતીતો કહેરે અમારે, પાંચ મહી-નાનું છે ગરભ; પણ ભલે પધારેઆં ભુવંન પતી, જે આજ મારે ઘરે સંત ધણીતમે; ધણી અમેતો તમનેજ ધારેઓ રે, જેણે મારો ખેલ સુધા-રેઓ. (૧૯.) ચંગાવતીતો છુરી લઈને, પાડી માંઢી પેટમાએં; ઓચીતાં આવી હરીએ હાથજ ધરેહેઆં, બઉ નામી વડગાં બાએં; ભલી ભ-ગતી સતી તમારીરે, માંગ માંગ કહે મોરારી. (૨૦.) ચેલેઆ કુંવર ને સજીવન કરો, બીજો મારે નહી કોએ બાર; સદાં તમારે ચરણે રાખજો, દીધ કરીને દયાળ; બોલેઆં સતી મુખે વિચારીરે, ભુધરા દેજો ભગતી તમારી. (૨૧.) શેઠ સુધાએરશાને, ચંગારે વતીએ એકીન રાખેઓ એક; ભણે રતન દાસ ભાંણ પરતાપે, એવાં મીઠાને મેલીએં કેમ; મોવનજી ને મલવાને માટે રે, જાતું વઈકુંટની વાટે. (૨૨.)

ચાબકા.

જીવને સાસતણી સગાઈ રે, ઘરમાં ગડીન રાખે ભાઈ. (ટોઢ.)

બાપ કહેછે બેટો હમારો, માતા મંગલ ગાઈ; બેની કહેછે, બંધવ હમારો, ભીડ પડે તારે ભાઈરે. જીવને સાસતણી સગાઈ. (૧.) લીપે-આ ગુપેઆ તારા આંગણા, ને ભોએં પથારી થઈ; અડસો માં તમે અભડાશો, ભોરા લોક કરે ચતુરાઈરે. જીવને સાસતણી સગાઈ. (૨.)

ઘરની ઈસત્રી ઘડીન મુકે, તે અંતે અડગી રઈ; ભોજોભગત કહે ગુરૂ પરતાપે, પછે તરત બીજાને ગઈરે. જીવને સાસતણી સગાઈ. (૩.)

ચોબકો.

મુરખને શીરે પેરે સમજાવું, મુરખને નિશચે નરગમાં જાવું. (ટોઢ.)

સવરૂં કેતા એને અવરૂ લાગે, પછે કઈને વેરી થાવું; સમજેઆ મોરે વઢવાં લાગે, પછે અંભરત મેલીને વિખ ખાવું. મુરખને શીરે પેરે સમજાવું. (૧.) ખાટકી કેડે ઘેટો ઘોડેઓ, તેને માજન કહે મુકાવું; ઈંધરી સવાદે તણાઈ ગયો, પછે ઊંધે મુસતક ટંગાવું. મુરખને શીરે પેરે સમજાવું. (૨.) સનેતે પાતનું ચારો લાગો, તેને કેટલાક ઓખધ પાવું; ભોજો ભગતકહે ગુરૂ પરતાપે, ઓલા પીતલને શું તાવું. મુરખને શીરે પેરે સમજાવું. (૩.)

ચાબકો.

સીવાણું સમું સીવોને સઈ. તારો માનખો જાશે વઈ. (ટોઢ.)

કટકો ચોરેઓને કાપલો ચોરેઓ, તેપણ કીધો સઈ; રાઈ તલનું લેખો લેશે, પછે જમ જાશે જાલીરે, સીવાણું સમું સીવોને સઈ. (૧.) કાકીરે લુટીને મામીરે લુટી, ને ફરતી લુટી કુઈ; એમ કરીને બાએડી પરણેઓ, તે જંત્રી વગાડતી ગઈરે. સીવાણું સમું સીવોને સઈ. (૨.) આંધુઠડી તારી આદીન આવે, ને સામી નાવે સઈ; ભોજો ભગત કહે ગુરૂ પરતાપે, તારી ગજને કાતર ગઈરે. સીવાણું સમું સીવોને સઈ. (૩.)

લોકડી.

લેલતું લોકડી લેતીજારે, ગુણતો ગોવિદનાં ગાતીજારે ગાતીજા. લેલેતું લોકડી. (ટોઢ.)

घोडा घोडा छोकरायो ओली लोकडी जाय्ये, पटेलनां चीभडा खाती-जाय्येरे खाती जाय्ये. लेलेतुं लोकडी. (१.) हाथमां राश तारे माथेछे भात, लोकडी चाली उभले वाटरे उभले वाट. ए लेलतुं लोकडी. (२.) अमारी लोकडी सगुं तारुं कोण, आगेरी जाईश तीआं थाशे कोणरे थाशे कोण. ए लेलेतुं लोकडी. (३.) आवीती लोकडी खाई गई भात, केनी आगल कऊं मारा मननी वातरे धिलनी वात. ए लेलेतुं लोकडी. (४.) गुरु परतापे पीठो गाये, दातुमां दईने ओली लोकडीजायेरे लोकडी जाये. ए लेलेतुं लोकडी. (५.)

काफी.

सामी थेआ वंजी दुर रे, आईयलमां जोगीडा थेआ वंजी दुर, जी-जामा मारे उनीजो सुर. आईयलमां सामी थेआ वंजी दुर, जीजामां जोगी थेआ वंजीदुर. (टोढ.)

भगमां पेरेआ कपडा आईयलमां, मोंते वशोतो नुर. जीजामां जोगीडा. (१.) अंडण वेठा शोभे सपी, विसरे नता मुके मुर. जीजामां जोगीडा. (२) रात सुते मुके सुखनाये जिंधडे, पल पलजा पेआ पुर. जीजामां जोगीडा. (३.) बोले रतनबाई मुं घर आया, मुंजा दुखडा सभे थेआ दुर. जीजामां जोगीडा थेआं वंजी दुर. (४.)

अठवाडीउं.

मेतानरसीनुं.

सोमवारे सांमडीओ सधारेआरे, गोकुळ मेली मथुरा पधारेआं; ओधा साथे संधेशो न लावेआं, केजो श्रीकरेशनजी केम नावेआं रे. (१.) मगल मेर करेने मोरारीरे, हुंतो दासी छउंरे तमारीरे, परेभु लजा राखोने अमारी, केजो श्रीकरेशनजी केम नावेआरे. (२.) बुध-वारे बेसी नव रईएरे, एक रुप सगातन थईएरे; मारा नाथ मेली नव रईऐं, केजो श्रीकरेशनजी केम नावेआरे. (३.) भरेसपतवारे

ભરરે જોભનમારે, વાલો મેલી ચાલેઆ માહા વનમારે; એનીઊ દાજુંુ ઘણીઊ મારા તનમાં, કેજો શ્રીકરેશનજી કેમ નાવેઆં રે. (૪.) સુકરવારેતે સઉરે સંભારીરે, લોક મીણલા મારે બઉ ભારીરે; પરભુ બરતાને શું નાખો બારી, કેજો શ્રીકરેશનજી કેમ નાવેઆરે. (૫.) સનીવારેતે સાન કરી-નેરે, કોઈ તેડી લાવોને હરિનેરે; હવે જાવાતે નહી દઊં ફરીને, કેજો શ્રીક-રેશનજી કેમ નાવેઆરે. (૬.) આતવારે હરિ ઘરે આવેઆરે, ભંરજની ગોપીએંતે મોતીડે વધાવેઆરે; મેતા નરસીને મનભાવેઆં, કેજો શ્રીક-રેશનજી ઘરે આવેઆરે. (૭.)

મામેરો મેતા નરશીનું.

સરસતી ગણપતી લાગુરે પાએં, અવરલ વાંણી દેઓ મુજ માએ. (૧.) કરોડ વાર પરાંણી કશણીરે કસેઓ, ધન ધન જભેઆ જેણે કરશાન વશેઓ. (૨.) મેતાની દીકરીનું કુંવરબાઈ નામ, તેને જોઈએછે મામેરાનું કામ. (૩.) લખો કંકોતેરી ને વેગે મોકલો, લઈ જાશે ભરામણ કોકલો. (૪.) કંકોતરીમાહે લખજોરે કશી, મંગલવારને એકદશી. (૫.) તારે સારંગ મેતે વિનતી કરી, એવડી મ ચાડો મેતાને ભરી. (૬.) તારે ભરામણ મનમાં કરે વિચાર, જાઈ કરૂ મોધ્રકનું આર. (૭.) ભાઈ કોક-લા તું ઉભો રહે, એક સંધેશો મારા પિતાજીને કહે. (૮.) જો હોએ તારી માંમેરાની પેર, તો તાત આવજો અમારે ઘેર. (૯.) જો ન હોએ તારી માંમેરાની પેર, તો તાત મ આવજો અમારે ઘેર. (૧૦.) તારે ભરામણ આવેઓ નગર ધોઆર, તાં ઘરમાં વઢેછે ઘરડાની નાર. (૧૧.) તારે ભરામણ મનમાહે ચીતાજ કરે, વાનું ધંધોડેઓ વિપર પાછો વલે. (૧૨.) તારે ભરામણને મેતે દીધાંછે બઉમાન, જમાડેઆં લાડુ પકવાન. (૧૩.)

(રાગ આશા.)

આશામેરી લાદલી, અને કેશી ભગત કરા;
થાર ભરેઓ સઘ મોતીએં, ઉપર નેન ધરા હાજી.
(૧.)

કેનાં તરાવડાને કેનીરે ધુરી, માંગી નરશી મેતે વેલજોતરી. (૧.) સની વેલમાંહે દીમણા પાઈઆ, બે બડધીઆ લૈ માંહે જોડેઆ. (૨.) ડીઆ માંહે ગાલેઆ મેતે ચંગને તાલ, નરસી મેતા સાથે જાજો થ ભંદાર. (૩.) નરસી મેતા સાથે જાજો કુટંમ પરી વાર, એક માભને બીજો તાર. (૪.) તારે નરસીમેતો આવેઓ નગર ઘો-આર, તો શાંમું આવેઓ નગરનું પરીવાર. (૫.) તારે આવેઆ વે-વેવાંઈ ને મડેઆં છે જોર, માંમેરો ન લાવેઓ મેતો એકજ મોર. (૬.) તારે દામોધર મેતો કહે મ લેઓ એનું નાંમ, જમવા આવેઓ છે લાડુ પકવાન. (૭.) તારે સારંગ મેતો કહે મ કરો એની કથી, એને માંમેરો કાંઈ કરવોજ નથી. (૮.) તારે કલેઆંણ મેતો કહે મ કરો એની વાત, રખે જગંનમાં કરે આપઘાત. (૯.) જેમ તેમ દુબડો એ દીશે છે, એટલી કરો જેમ જીવતો રહે. (૧૦.) તારે રૂગનાથ મેતો કહે મ કરો એની વાત, એની વાંશે છે શ્રીરૂઘનાથ. (૧૧.) તારે ઘાંચી વાડામા ઉજડ જે, મેતાને ઉતારા આલેઆં તે. (૧૨.) જાજા ચાં-ચણ ને જાજા જવા, તીઆં મેતાને ઓતારા દીઆ. (૧૩.) તારે ઉતારા દેખીને મેતો હરખેઆં ઘણું, જોજો ભાગ ભાઈ ધરતી તણું (૧૪.) એણે મઘરીએ પધારશેરે હરી, તેરે મારે મને વૈકુંઠપુરી. (૧૫.)

(રાગ વેરાડી.)

સાધ સતીને સુરમાં, અને ગિનાનીને ધજદંત;
એતો કથી ન ફરે, જો જુગ જાએ અંનત જી.

(૨)

કુંવરબાઈ જારે આવેઆં સુણેઆં, ઉલટ ભરીને તારે બાઈ આવેઆં. (૧.) મારા પિતાજી તમે ભલે આવેઆં, મુજ મામેરો તે શું લાવેઆં. (૨.) મેતો કહે મારે ગાઠેતો બાઈ હરનુંરે નામ, તુલસી તલકને સારગ રામ. (૩.) તારે બાઈ કહે જારે આવો તારે એમજ કહો, જારે આવો તારે રામ રામ કહો. (૪.) રામ નામ લેતા કુંવરી જાએ સરવે પાપ, રામ નામ લેતાં બાઈ વૈકુંઠવાસ. (૫.) તારે બાઈ કહેછે જો હોતી મારી

ભાવડી, તો તાત ચિંતાન પડે આવડી. (૬.) ધરત વનેઆ જે રૂપોરે અન, મા વનેઆ પિતાજીનું એવડો મન. (૭.) દીવેલ વ આ જેમ દીવામાંહે તેજ, માહા વનેઆ પિતાજીનું એવડો હેજ. (૮ ટોરે વછુટી જેમ હરણી, મારે વનેઆ તેમ દીકરડી. (૯.) જળ વને જેમ માછલડી, મા રે વનેઆ તેમ દીકરડી. (૧૦.) ધરત વનેઆ જે સુનું કસાર, મા વનેઆ દીકરીનું ભઠ આવતાર. (૧૧.) સાસુ સસરો ને જેઠ જેઠાણી, નંણદ નંણદઈઓને દેર દેરાણી. (૧૨.) એટલા ઉઠીને મીણાં દીએ, સવારો ઉઠીને તાલ કુટીઆની કીએ. (૧૩.) એવા એવા વેણુ મારી દેઆ રે સહે, તારે મારે આંખે આશું વહે. (૧૪.) એવા એવા વેણ જારે કુંવરબાઈએં કહેઆં, તારે નરશી મેતાને આંખે આશું જરે-આ. (૧૫.) એમ કેતાં કુંવરબાઈ પાછી વરી, તાં નાનેરી નંણધ બો-લાવી ખરી. (૧૬.) સાંભળો ભાભીજી તમને કહું એક વાત, શું લા-વેઓછે તમારો તાત. (૧૭.) સાંભળો નંણધ તમને કહું વિનતી, જે લાવેઓ તેની ખબરજ નથી. (૧૮.) એવડી કુડી ભાભીજી સેણરે કથી, જે લાવેગો તેની ખબરજ નથી. (૧૯.) તાડ કુટીને જે કોઈ પેટજ ભરે, તે મામેરો મેતા કીઆંથી કરે. (૨૦.) માંગેઓ ખાએ જે કોઈ પારકોરે અન, મેતાજી કરે શ્રીરામ ભજન. (૨૧.)

(રાગ મલાર.)

ઉતરની સેરૂં કઢઈઊ, વરી ડુંગર દમરેઆં;
વજડીની વરન કેઆ, થેઓ ચમકેની ચોધાર;
હાણે સભાજા સતાર, મોવલાનું મી વશાઈએંજી.

(૩)

તારે ઉને પાણી મેતા કરોરે સનાંન, તારે પછે જંપો તમે હરનુંરે નામ. (૧.) ટાઢો પાણી તમુને જાઈએ જે, અમારારે ગામમાં ન મલે તેહ. (૨.) તારે લીધા ચંગને મેતે લીધાં તાલ, ઉતરદશે જાગેઆં શ્રી ગોપાલ. (૩.) ઉતરદશે એક હતી વાદરી, તે ગણમણ કરતીને ઊંચી ચડી. (૪.) નાગરશુંજો તમે રાખો નેહ, તો આવી વરસાવો બારોઈ

માણસ માંઢવે હ[illegible] [illegible]હુ, ખડખડવાને લાગા તેહે. (૬.) [illegible]વર મેને [illegible] [illegible], બુગ્ગુ લાગીશ ગામનીઊ લોકા[illegible]) માઢવે [illegible] [illegible] [illegible] પ[illegible]એઁ, ધેઆન તમારો હવે [illegible]મ. (૮.) [illegible]તાજી વ[illegible] તમા[illegible] અંતર ધરો, બારોઇ મેગ પર[illegible]કરો. (૯) તારે [illegible]તા[illegible] વાજા અંતર ધરેઆં, બારોઇ મેષ [illegible]જ કરેઆં. (૧૦.)

([illegible]ાગ રામાંણ.)

રામે રૂઅડા કીઅંણાં, અંને જો ઘર સંપત હોએ;
ઠાકર માંને જગ નંત, તેની આસ કરે સભકોએજી.

(૪.)

પોતાને કાજે મેતે માંગી લીધો મેહે, મુજ માંમેરો હવે બંમણું દે. (૧.) કુવર બાઇ તમને જોઇએ જેહે, કાગરમાંહે લખાવો તેહે. (૨.) તારે એમ કેતાં કુંવરબાઇ પાછી વરી, મિંદર મારગ જાઇ સંચરી. (૩.) શાંભડો સાસુજી તમને કહું એક વાત, એમ કહે છે મારો તાત. (૪.) કુંવર બાઇ તમને જોઇએ જેહે, કાગરમાંહે લખાવો તેહે. (૫.) હેઠાં બેશો બાપા વઉ, કુટંમમાં સાંભલસે સઉ. (૬.) અરથ ગરથ ગાઠે નહીં છે નાંણાં, એવાં સારૂ વવર પેરસો પાંણાં. (૭) નાગર છે નરસી જાત, માંહો માંહે રીઆ કરશો તાત. (૮.) સાસુ વવર બે કરતાં તાત, તીઆંથી સાભડી એક દેવરીએ વાત. (૯.) નવરા બેઠા શું કાંમજ કરો, ઢબવાનું કાગર લે ચીતરો. (૧૦.) તારે લીધી વઇને લીધી દોત, જાઇ બેઠા ગામને ચોક. (૧૧.) તારે નવીછંધા નાગર જેહે, તેડાવીને લીધાં તેહે. (૧૨.) તારે ઘાંચી મોચી સુઇને સુતાર, કાગર માંહે લખાવેઆ વરણ અઢાર. (૧૩.) આપણાં વરણમાંતો સાઢલાનું કાંમ, અવર લોકમાંતો કાપડાનું ઠાંમ. (૧૪.) વરનાં કાકાનું નામ કલેઆંણ, તેણે મઢાવેઆ છે બે પાંણાં. (૧૫.) તારે લખી બીડીને આવેઆં છઆં, મેરાધર મેતો બેઠો તીઆં. (૧૬.) વીશ મણ વાંકડી સોપારી, નાગર જાતમાંહે લાંણી થાએ સવારી. (૧૭.) સવામાંણું

મુંગતા ફૂળ સાર, ચોરી પુજાવે તેણીજ વાર. (૧૮.) બાપા વઉ, આરે માંમેરો તમે પુરજો સઉ. (૧૯.) દુબળા આંણી દયા, થોડો લખેઓ જાજે નવ ગઆ. (૨૦.)

(રાગ વેરાડી.)

નીચ કરાં સુર પેઠાં, જતાં શકત ભોજન;
સો નર કદી ન ગજંત, ચંદ્રા સુરજ દેવા ગરોણજી.

(૫.)

કાગર વાંચી મેતો વમાસણ કરે, ભગત હેતે શ્રીહરી ઉતરે. (૧. તારે આવી કીધો મેતાને રામ રામ, મેતાજી તમે ઈઆં આવેઆં કેવે કામ. (૨.) શું કહું સારંધધર છે ધણું, આછે કામ પુત્રી તણું. (૩.) તારે સવામણું મુંગતાફૂળ સાર, લખમીજીએ, ભરી આપેઆં તતકાર. (૪.) તારે મેરાધર મેતો પુછે સાંભળ શાએ, નરસીમેતો તમારો કેવો સગો થાએ. (૫.) તારે કહે એ ભરામણને અમે વાંણીઆં, અમારો સગો મેતો થારો કીઆં. (૬) નાણું જોએનો મેતા નરશીના લીઓ, લાભ થાએ તે વેચી દીઓ. (૭.) આઠ અઠાતેર બાવંન વીશ, એટલા દાસી થઈ બેઠાં જગદીશ. (૮.) દાંમોધરને નરશી નારાણ, ભુંવર ભુપત સારંગપાંણ. (૯.) કલેઆંણ શાએ ને સોવંન શાએ, એટલા આવી બેઠાં એણે ઠાએ. (૧૦.) સોનાંની સાડીને સોનાંનાં સાઢલા, પરથમ તેડો કુંવર બાઈનાં નાવલા. (૧૧.) પેલી કાઢી હીરાધર કટી, રંગે રાતીને સોને ઉગટી. (૧૨) લીલી પાંબડીતે અંતી શોભણી, જોજો બાઈ હરીએ હાથે વણી. (૧૩.) બીજા કાઢેઆ અંનત ચોડીઆં મોડીઆં, જોજોરે બાંઈ હરીએ હાથે વણેઆં. (૧૪.) કંમર પટોરા દીધાં ઘણા, રૂઘંનાથજી મેતો પેરી વરેઆં. (૧૫.) કમડાદેને દીધાં તેતો કેવાએ નહી, મરીઆદને દીધાં તેતો સાસતરમાં નહીં. (૧૬.) તારે મેતોજી કહે લેઓ હરનુંરે નામ, આવી પેરી જાઓ સારો ગામ. (૧૭) તારે ગોઢી પેરીને જે કોઈ વરે, તે આવી મેતાની પાથારીમાં ભરે. (૧૮.) વરનાં કાકાનું નામ કલેઆંણ, તેને સોવંન સલા આલી

ભરરે જોબનમારે, વાલો મેલી ચાલેઆ માહા વનમાંરે; એનીઊ દાઝુ ઘણીઊં મારા તનમાં, કેજો શ્રીકરેશનજી કેમ નાવેઆં રે. (૪.) સુકરવારેતે સઉરે સંસારીરે, લોક મીણલા મારે બઉ ભારીરે; પરભુ બરતાને શું નાખો બારી, કેજો શ્રીકરેશનજી કેમ નાવેઆરે. (૫.) સનીવારેતે સાન કરીનેરે, કોઈ તેડી લાવોને હરિનેરે; હવે જાવાતે નહી દઊં ફરીને, કેજો શ્રીકરેશનજી કેમ નાવેઆરે. (૬.) આતવારે હરિ ઘરે આવેઆરે, ભરજની ગોપીએતે મોતીડે વધાવેઆરે; મેતા નરસીને મનભાવેઆં, કેજો શ્રીકરેશનજી ઘરે આવેઆરે. (૭.)

મામેરો મેતા નરશીનું.

સરસતી ગણપતી લાગુરે પાએ, અવરલ વાંણી દેઓ મુજ માએ. (૧.) કરોડ વાર પરાંણી કશાણીરે કસેઓ, ધન ધન જભેઆ જેણે કરશાન વશેઓ. (૨.) મેતાની દીકરીનું કુંવરબાઈ નામ, તેને જોઈએછે મામેરાનું કામ. (૩.) લખો કંકોતેરી ને વેગે મોકલો, લઈ જારો ભરામણ ટોકલો. (૪.) કંકોતરીમાહે લખજોરે કશી, મંગલવારને એકદશી. (૫.) તારે સારંગ મેતે વિનતી કરી, એવડી મ ચાડો મેતાને ભરી. (૬.) તારે ભરામણ મનમાં કરે વિચાર, જાઈ કરૂ મોધકનું આર. (૭.) ભાઈ કોકલા તું ઉભો રહે, એક સંધેશો મારા પિતાજીને કહે. (૮.) જો હોએ તારી મામેરાની પેર, તો તાત આવજો અમારે ઘેર. (૯.) જો ન હોએ તારી મામેરાની પેર, તો તાત મ આવજો અમારે ઘેર. (૧૦.) તારે ભરામણ આવેઓ નગર ધોઆર, તાં ઘરમાં વઢેછે ઘરડાની નાર. (૧૧.) તારે ભરામણ મનમાહે ચીંતાજ કરે, વાનું ધંધોડેઓ વિપર પાછો વલે. (૧૨.) તારે ભરામણને મેતે દીધાંછે બઉમાન, જમાડેઆં લાડુ પકવાન. (૧૩.)

(રાગ આશા.)

આશામીરી લાદલી, અને કેશી ભગત કરા;
થાર ભરેઓ સબ મોતીએ, ઉપર નેન ધરા હાજી.
(૧.)

કેનાં તરાવડાને કેનીરે ધુરી, માંગી નરશી મેતે વેલજોતરી. (૧.) વાંસની વેલમાંહે ઢીમણા પાઈઆ, બે બળધીઆ લે માંહે જોડેઆ. (૨.) બળીઆ માંહે ગાલેઆ મેતે ચંગને તાલ, નરસી મેતા સાથે જાનો ગરથ ભંડાર. (૩.) નરસી મેતા સાથે જાનો કુટંમ પરીવાર, એક રભાભને બીજો તાર. (૪.) તારે નરસીમેતો આવેઓ નગર ઘોબાર, તો શાંમું આવેઓ નગરનું પરીવાર. (૫.) તારે આવેઆ વેવાઈ ને મડેઆં છે જોર, માંમેરો ન લાવેઓ મેતો એકજ મોર. (૬.) તારે દામોધર મેતો કહે મ લેઓ એનું નાંમ, જમવા આવેઓ છે લાડુ પકવાન. (૭.) તારે સારંગ મેતો કહે મ કરો એની કથી, એને માંમેરો કાંઈ કરવોજ નથી. (૮.) તારે કલેઆણ મેતો કહે મ કરો એની વાત, રખે જગંનમાં કરે આપઘાત. (૯.) જેમ તેમ દુખડો એ દીશે છે, એટલી કરો જેમ જીવતો રહે. (૧૦.) તારે રુગનાથ મેતો કહે મ કરો એની વાત, એની વાંશે છે શ્રીરૂધનાથ. (૧૧.) તારે ધાંચી વાડામાં ઉજડ જે, મેતાને ઉતારા આલેઆં તે. (૧૨.) જાળા ચાંચણ ને જાળા જવા, તીઆં મેતાને ઓતારા દીઆ. (૧૩.) તારે ઉતારા દેખીને મેતો હરખેઆં ઘણું, જોજો ભાગ ભાઈ ધરતી તણું (૧૪.) એણે મધરીએ પધારશેરે હરી, તેરે મારે મને વૈકુંઠપુરી. (૧૫.)

(રાગ વેરાડી.)

સાધ સતીને સુરમા, અને ગિનાનીને ધજદંત;
એતો કધી ન ફરે, જો જુગ જાએ અંનત જી.

(૨)

કુંવરબાઈ જારે આવેઆં સુણેઆં, ઉલટ ભરીને તારે બાઈ આવેઆં. (૧.) મારા પિતાજી તમે ભલે આવેઆં, મુજ મામેરો તે શું લાવેઆં. (૨.) મેતો કહે મારે ગાઢેતો બાઈ હરનુંરે નામ, તુલસી તલકને સારગ રાંમ. (૩.) તારે બાઈ કહે જારે આવો તારે એમજ કહો, જારે આવો તારે રામ રામ કહો. (૪.) રામ નામ લેતા કુંવરી જાએ સરવે પાપ, રામ નામ લેતાં બાઈ વૈકુંઠવાસ. (૫.) તારે બાઈ કહેછે જો હોતી મારી

માવડી, તો તાત ચિંતાન પડે આવડી. (६.) ધરત વનેઆ જેમ રૂખોરે અન, મા વનેઆ પિતાજીનું એવડો મન. (૭.) દીવેલ વનેઆ જેમ દીવામાંહે તેજ, માહા વનેઆ પિતાજીનું એવડો હેજ. (૮.) ટોરે વછુટી જેમ હરણી, મારે વનેઆ તેમ દીકરડી. (૯.) જલ વનેઆ જેમ માછલડી, મા રે વનેઆ તેમ દીકરડી. (૧૦.) ધરત વનેઆ જેમ સુનું કસારે, મા વનેઆ દીકરીનું ભઠ આવતાર. (૧૧.) સાસુ સસરો ને જેઠ જેઠાણી, નંણદ નંણદઈઓને દેર દેરાણી. (૧૨.) એટલા ઉઠીને મીણાં દીએ, સવારો ઉઠીને તાલ કુટીઆની કીએ. (૧૩.) એવા એવા વેણુ મારી હૈઆ રે સાહે, તારે મારે આખે આશુ વહે. (૧૪.) એવા એવા વેણુ જારે કુંવરબાઈએ કહેઆં, તારે નરશી મેતાને આખે આશું જરેઆં. (૧૫.) એમ કેતાં કુંવરબાઈ પાછી વરી, તાં નાનેરી નંણંદ બોલાવી ખરી. (૧૬.) સાંભળો ભાભીજી તમને કહું એક વાત, શું લાવેઓછે તમારો તાત. (૧૭.) સાંભળો નંણંદ તમને કહું વિનતી, જે લાવેઓ તેની ખબરજ નથી. (૧૮.) એવડી કુટી ભાભીજી સેણેરે કથી, જે લાવેઓ તેની ખબરજ નથી. (૧૯.) તાર કુટીને જે કોઈ પેટજ ભરે, તે માંમેરો મેતો કીઆંથી કરે. (૨૦.) માંગેઓ ખાએ જે કોઈ પારકોરે અન, મેતાજી કરે શ્રીરામ ભજન. (૨૧.)

(રાગ મલાર.)

ઉતરની સેરૂં કઢઈઉ, વરી ડુંગર દમરેઆં;
વજડીની વરન કેઆ, થેઓ ચમકેની ચોધાર;
હાણે સભાજા સતાર, મૌવલાતું મી વરાઈએજી.

(૩)

તારે ઉને પાણી મેતો કરોરે સનાંન, તારે પછે જંપો તમે હરનુંરે નામ. (૧.) ટાઢો પાણી તમુને જોઈએ જે, અમારારે ગામમાં ન મલે તેહ. (૨.) તારે લીધા ચંગને મેતે લીધાં તાલ, ઉતરદશે જાગેઆં શ્રી ગોપાલ. (૩.) ઉતરદશે એક હતી વાદરી, તે ગણમણ કરતીને ઊંચી ચડી. (૪.) નાગરશુંજે તમે રાખો નેહે, તો આવી વરસાવો બારેઈ

મોહે. (૫.) માણસ માંડવે હતા જેહે, ખટખટવાને લાગ્યા તેહે. (૬.) ભરેઆં સરોવર મેતે ભરઈઊં તરાંઈઉ, જુદણુ લાગીશે ગામનીઊ લોકાઈઊં (૭) માંડવે માણસ મેતાને લાગે પાએ, ધેઆન તમારો હવે પૂરો થાએ. (૮.) મેતાજી વાજા તમારા અંતર ધરો, બારોઈ મેગ પરણામજ કરો. (૯) તારે મેતાજી વાજા અંતર ધરેઆ, બારોઈ મેઘ પરણામજ કરેઆ. (૧૦)

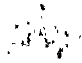
(રાગ રામાણ.)

રાને રૂઅડા દીઆંણાં, અને જે ઘર સંપત હોએ;
ઠાકર માને જગ નંદ, તેનાં આસ કરે સભકોએજી.

(૪.)

પોતાને કાજે મેતે માંગી લીધા મેહે, મુજ મામેરો હવે બંમણું દે. (૧.) કુવર બાઈ તમને જોઈએ જેહે, કાગરમાંહે લખાવો તેહે. (૨.) તારે એમ કેતાં કુંવરબાઈ પાછી વરી, પીઅર મારગ જાઈ સંચરી. (૩.) શાંભડો સાસુજી તમને કહું એક વાત, એમ કહે છે મારો તાત. (૪.) કુંવર બાઈ તમને જોઈએ જેહે, કાગરમાંહે લખાવો તેહે. (૫.) હેઠાં બેશો બાપા વઊ, કુટંમમાં સાંભલસે સઊ. (૬.) અરથ ગરથ ગાઠે નહીં છે નાંણાં, એવાં સારૂ વવર પેરસો પાંણાં. (૭) નાગર છે નરસી જાત, માંહો માંહે રીઆ કરશો તાત. (૮.) સાસુ વવર બે કરતાં તાત, તીઆંથી સાભડી એક દેવરીએ વાત. (૯.) નવરા બેઠા શું કાંમજ કરો, ટપવાનું કાગર લૈ ચીતરો. (૧૦.) તારે લીધી વઈને લીધી દોત, જાઈ બેઠા ગામને ચોક. (૧૧.) તારે નવીછંધા નાગર જેહે, તેડાવીને લીધાં તેહે. (૧૨.) તારે ધાંચી મોચી સુઈને સુતાર, કાગર માંહે લખાવેઆ વરણ અઢાર. (૧૩.) આપણાં વરણમાંતો સાઢલાનું કાંમ, અવર લોકમાંતો કાપડાનું ઠાંમ. (૧૪.) વરનાં કાકાનું નામ કલેઆંણ, તેણે મઢાવેઆ છે બે પાંણાં. (૧૫.) તારે લખી બીડીને આવેઆં જીઆં, મેરાધર મેતો બેઠા તીઆં. (૧૬.) વીશ મણ વાંકડી સોપારી, નાગર જાતમાંહે લાંણી થાએ સવારી. (૧૭.) સવામાંણું

મુંગતા ફુળ સાર, ચોરી પુજાવે તેણીજ વાર. (૧૮.) સેઓ કાગર ખાપા વઉ, આરે માંમેરો તમે પુરજો મઉ. (૧૯) દુબળા જાણી અમે આંણી દયા, થોડા લખેઓ જાણે નવ ગમ્યા. (૨૦.)

(રાગ વેરાડી.)

નીચ કરાં સુર પેઠાં, જતાં શકત ભોજન:
સો નર કદી ન ગજંત, ચંદ્રા સુરજ દેવા ગરોણજી.

(૫.)

કાગર વાંચી મેતો વમાસણ કરે. ભગત હેતે શ્રીહરી ઉતરે. (૧.) તારે આવી કીધો મેતાને રામ રામ, મેતાજી તમે કીઆં આવેઆં કેવે કામ. (૨.) શું કહું સારંધધર છે ઘણું, આછે કામ પુત્રી તણું. (૩) તારે સવામણું મુંગતાફુળ સાર, લખમીજીએ, ભરી આપેઆં તતકાર. (૪.) તારે મેરાધર મેતો પુછે સાંભળ શામે, નરસીમેતો તમારો કેવો સગો થાએ. (૫.) તારે કહુ કે ભરાંમાણને અમે વાંણીઆં, અમારો સગો મેતો થારો કીઆં. (૬) નાણાં લાવેઓ મેતો નરશીનાં લીઓ, લાભ જાણે તે વેચી દીધો. (૭.) આઠ માતેક બાવંન વીશ, એટલા વેરસી થઈ બેઠાં જગદીશ. (૮.) દામોદરને નારસી નારાણ, સુંદર ભુપત સારંગપાંણ. (૯.) કલેઆંણ રાએ ને સોવંન રાએ, એટલા આવી બેઠાં એણે ઠાએ. (૧૦.) સોનાંની સાડીને સોનાંનાં સાઢલા, પરથમ તેડા કુંવર બાઈનાં નાવલા. (૧૧.) પેરી કાઢી હીરાધર કટી, રંગે રાતીને સોને ઉગટી. (૧૨) લીલી પાંમરીતે અંતી શોભણી, જોજો બાઈ હરીએ હાથે વણી. (૧૩.) બીજા કાઢેઆ અંનત ચોળીઆં મોતીઆં, જોજોરે બાઈ હરીએ હાથે ગુંથીઆં. (૧૪.) કંમર પટોરા દીધાં ઘણા, રઘંનાથજી મેતો પેરી વરેઆં. (૧૫.) કનરાઢેને દીધાં તેતો કેવાએ નહી, સરીઆદેને દીધાં તેતો સાસતરમાં નહીં. (૧૬.) તારે મેતોજી કહે સેઓ હરનું રે નામ, આવી પેરી જાઓ સારો ગામ. (૧૭) તારે ઓઢી સેરીને જે કોઈ વરે, તે આવી મેતાની પાથારીમાં ભરે. (૧૮.) વરનાં ભાઈનું નામ કલેઆંણ, તેને સોવંન સલા આલી

તારે રૂપીઆ મટાવીને મોરૂં રે કરો, તે કુંવર બા-
ઘર ઘર કુંવરબાઇ લાણી કરો, હદે હરખ
ંવરબાઇ પીઆરે ગાલ, તેને ગલે જોઇએ
ી વીરૂટી બે બેનટીઊ, પાંણીડો ભ-
કરે સારી વાત, ભલે આવેઓ
ઓ કુંવરબાઇનું બાપ, તો આ-
પા) તારે નંગુવલની દીકરીનું નાન-
બાઈ ન ... કંમ. (૨૬.) પુરણ હારો તે
પુરી ગીઓ, નરસીં ... રીઓ. (૨૭.) મેતાજી કહે
મેતો પેલારે કહીઊં, ... વીસરીઊ. (૨૮.) તારે એક
કાપડો મેતાજી અમને ... રો તમારો સરવે એરે ગ...
(૨૯.) તારે સંજા ટાણુ ન ... કરી, તે સરગભવનમાંહે જાઇ
સાંભટી. (૩૦.) તારે એંપરાસણુંવા ઉતરેઓછે કાપડો, હીરે માણકે
મોતીએ જડેઆ. (૩૧.) લેઓ કાપટો નાંનાબાઇ ધરો, મેતાનું મામેરો
હવે પુરો કરો (૩૨.)

(રાગ ધનાસરી.)

પેલ ીધી લંકતે, દયાં કર દીન ભભીછનાં; પચાટીનાંચોર, તે લે
અસ ન પેરવનાં, રોએ ભણે રૂધનાથ; મંમેથી મોડ પધારેઆ, બાણુ
ર કુડ ખેત્ર, તેમાં રાધવ પખ ઉધરેઆં. ભગત અવીચળ ભોએંણ,
ગુ કહે માહારા પરમાંણ; અંનત દાસ દેવો ભણે, રામ નાંમ જંપ તો
તારી લાજ રહે.

ભજન.

વિસવાસી નરસાથે નેડો માણીરાજરે; નર નુગણાં સાથે નેડો ન
કરીએજી. (ટેક.)
ધણી કેરા નામનું ભાઇ પાટ મંદાણુંજી; તીઆ અખંડ જોતું ભરાજે
શુરાજરે. નર નુગણાં સાથે નેડો ન કરીએજી. (૧) હંસલાને બગલા

પોનું એકજ વરણેજી, જાઇ બેઠાં સરોવરની પારે મ'
ગણાં સાથે નેડો ન કરીએંજી. (૨.) હંસલા
ડાનું ચારોજી, ઓલો પાપીડો તે કાંચ
સાથે નેડો ન કરીએંજી. (૩.)
મંદપમાંજી, કાંઇ જુતી ભાજી
નેડો ન કરીએંજી. (૪.) ગુરૂને
મારા સાધુડાતે ઉમરાપુરમાં માલે
ન કરીએંજી. (૫.)

કદે મિલધો મુંજો હંજરે, ારના કારાઇયલ કદે મિલયો મુંજો હંજ. (દો૯.)

હેદાની સુર સઈ નતી સગાં વાલા, રંણમેંની પર્યાએ મુકે સંજરે. ભેણુ મોરની કારાઇયલ કદે મિલયો મુંજો હંજ. (૧.) મુંની ભાયોતે મુકે દીધાં ધલાસો વાલા, દાઢોની દેઇવેઆં મુકે દંજરે. ભેણુ રની કારાઇયલ કદે મિલધો મુંજો હંજ. (૨.) સાથ મુંહીજો હાંણે સભુ વાલા, દિસધોની સારો જગરે. ભેણુ મોરની કારાઇયલ કદે મિલયો મુંજ હંજ. (૩.) બોલે રતનબાઈ મુરશીદ મુંહીજા વસા, સાંઇની રખધો લજરે. ભેણુ મોરની કારાઇયલ કદે મિલધો મુંજો હંજ. (૪.)
